

ZAJEDNIČKA KOMUNIKACIJA

**DOKAZI U ŽALBENIM POSTUPCIMA KOJI SE
ODNOSE NA ŽIGOVE:
PODNOŠENJE, STRUKTURA I PREDOČENJE DOKAZA TE
POSTUPANJE S POVJERLJIVIM DOKAZIMA**

OŽUJAK 2021.

1 KONTEKST

Uredi za intelektualno vlasništvo Mreže Europske unije za intelektualno vlasništvo ⁽¹⁾ nastavljaju surađivati u kontekstu usklađivanja praksi povezanih sa žigovima i dizajnom. Sada su se dogovorili o još jednom dokumentu Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka o žigovima s ciljem pružanja općih načela u pogledu dokaza u žalbenim postupcima koji se odnose na žigove, posebice o vrstama, sredstvima, izvorima i određivanju relevantnih datuma, kao i njihovoj strukturi i predočenju te postupanju s povjerljivim dokazima.

Taj se dokument Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka objavljuje ovom Zajedničkom komunikacijom u svrhu veće transparentnosti, pravne sigurnosti i predvidljivosti u korist ispitivača, unutarnjih i vanjskih žalbenih tijela i korisnika.

U ovom dokumentu Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka donosi se niz neobvezujućih načela smjernica u pogledu dokaza u žalbenim postupcima koji se odnose na žigove. **Područjem primjene** obuhvaćena su sljedeća pitanja:

- vrste dokaza i njihova prihvatljivost u fazi žalbenog postupka;
- sredstva i izvori dokaza, uključujući njihovu autentičnost, istinitost i pouzdanost;
- utvrđivanje relevantnog datuma dokaza;
- načini predočenja dokaza: struktura i predočenje, uključujući prihvatljive formate, veličinu i opseg, kazalo priloga i predložaka; i
- povjerljivost dokaza.

Sljedeća su pitanja **izvan područja primjene** ove Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka:

- procjena dokazne vrijednosti dokaza;
- jezična pitanja;
- opis pravnih ograničenja koja sprječavaju provedbe;
- ažuriranje smjernica;
- sljedeća dokazna sredstva: usmeni dokazi, inspekcije, mišljenja stručnjaka i zahtjevi za informacije;
- postupci zbog povrede žiga pred sudovima;
- okolnosti u kojima žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica trebaju omogućiti trećim stranama ili drugim upravnim tijelima/sudovima pristup povjerljivim dokazima/podacima podnesenima tijekom postupka; i
- pitanja povezana s osobnim podacima, izuzev anonimizacije.

2 ZAJEDNIČKA PRAKSA

U sljedećem se tekstu sažimaju ključne poruke i bitna načela Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka. Cijeli se tekst nalazi u Prilogu 1.

⁽¹⁾ uključujući unutarnja žalbena tijela u uredima za intelektualno vlasništvo koja čine dio Mreže

NAČELA ZAJEDNIČKE PRAKSE/ ZAJEDNIČKIH PREPORUKA

OPĆI POJMOVI

Dokazi; prihvatljivost dokaza u fazi žalbenog postupka

U uvodnom se poglavlju navode opći pojmovi, utvrđuju četiri vrste dokaza i razmatra njihova prihvatljivost u fazi žalbenog postupka. U njemu se navodi zajednička terminologija – zajednički jezik – za definiranje vrsta dokaza koji su u skladu sa sudskom praksom EU-a i pruža se okvir zajedničkog dogovora. Te definicije služe samo kao smjernice, posebice za stranke i njihove zastupnike, čime se postiže veća transparentnost i predvidljivost, posebice na razini EU-a, u postupcima pred žalbenim vijećem EUIPO-a. Također se preporučuje, samo ako je to primjenjivo u okviru odgovarajućeg nacionalnog prava, da druga žalbena tijela primjenjuju te definicije. U ovom se poglavlju također navode preporuke o čimbenicima koji se mogu uzeti u obzir *u korist* (na primjer, ako je vjerojatno da će dokazi biti relevantni za ishod predmeta) ili *protiv* (na primjer, ako stranka svjesno primjenjuje taktiku odgode ili pokazuje očitu nepažnju) prihvatljivosti dokaza u žalbenom postupku.

SREDSTVA I IZVORI DOKAZA

Podnošenje dokumenata i dokaznog materijala; dokazi na internetu: izvori, pouzdanost i predočenje; autentičnost, istinitost i pouzdanost dokaza te kriteriji za njihovu procjenu

Prvo glavno poglavlje dokumenta Zajednička praksa/Zajedničke preporuke sadržava informacije u obliku neiscrpnog popisa dokaznih sredstava koja se mogu podnijeti u postupcima koji se odnose na žigove. Osim toga, u ovo poglavlje uključena je tablica sa sažetkom najčešćih vrsta postupaka koji se odnose na žigove, kao i cilj podnošenja dokaza. Poglavlje sadržava i opsežan odjeljak u kojem se navode smjernice o izvorima, pouzdanosti i predočenju dokaza na internetu, koji obuhvaćaju elektroničke baze podataka i arhive mrežnih stranica, mrežne stranice koje se mogu uređivati i koje se ne mogu uređivati, analitiku mrežnih stranica, društvene medije, mrežne stranice za razmjenu videozapisa i fotografija, hiperveze i URL adrese, platforme za e-trgovinu, aplikacije, metapodatke te čimbenike koji mogu utjecati na dostupnost informacija na internetu. Poglavlje nudi usklađeni pristup dokazima na internetu koje usklađuje sa i s kojima proširuje Zajedničku praksu – *Kriteriji za procjenu otkrivanja dizajna na internetu* te, kao rezultat toga, pruža veću transparentnost i predvidljivost uz smjernice za predočenje takvih vrsta dokaza. Konačno, u ovom se poglavlju obrađuju neki čimbenici koje treba uzeti u obzir tijekom procjene autentičnosti i istinitosti dokaza.

UTVRĐIVANJE RELEVANTNOG DATUMA DOKAZA

Dokumentirani dokazi: utvrđivanje datuma dokumenata; dokazi na internetu: alati za određivanje relevantnog datuma; razdoblje i vrijeme provođenja istraživanja tržišta

U ovom se poglavlju nalaze smjernice za nedatirane ili nejasno datirane dokumentirane dokaze, kao i neiscrpan popis alata koji mogu pomoći u utvrđivanju datuma objave određenog dokaznog sadržaja na internetu. U tom se kontekstu mogu upotrebljavati sljedeći alati: pretraživači i usluge arhiviranja mrežnih stranica, računalno generirani vremenski žigovi ili forenzički softverski alati. Preporuke u tom pogledu usklađene su sa Zajedničkom praksom – *Kriteriji za procjenu otkrivanja dizajna na internetu*.

Na kraju ovog poglavlja dane su smjernice o razdoblju i vremenu provođenja istraživanja tržišta.

NAČINI PREDOČENJA DOKAZA

Predočenje dokaza: prihvatljivi oblici, veličina i opseg; struktura dokaza; struktura istraživanja tržišta; predlošci

U prvom odjeljku ovog poglavlja obrađuje se način na koji treba predočiti dokaze u svim vrstama podnesaka, papirnatim podnescima (uključujući podneske fizičkih predmeta), u elektroničkim/e-podnescima, podnescima telefaksom i s pomoću nosača podataka. Nadalje, u njemu se navode posebni zahtjevi za ispise i snimke zaslona te se odnosi na veličinu i opseg dokaza. Nadalje, ovaj odjeljak uključuje sažetu tablicu: *Potpuni pregled svih prihvaćenih formata za podnošenje dokaza u žalbenom postupku koji se odnosi na žigove*, koji se temelji na praksi unutarnjih i vanjskih žalbenih tijela. To bi mogao biti vrijedan resurs za korisnike i njihove zastupnike pri podnošenju dokaza u određenoj jurisdikciji ili više njih. U drugom se odjeljku daju preporuke o strukturi kazala priloga te se pružaju informacije o posljedicama podnošenja nestrukturiranih dokaza. Osim toga, radi lakšeg snalaženja za korisnike, stranke i njihove zastupnike izrađen je predložak kazala priloga i uvršten u Prilog 1. Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka. U opsežnom trećem odjeljku u središtu ovog poglavlja nalaze se detaljne informacije i preporuke o najboljim praksama u pogledu strukture istraživanja tržišta. Sadržava smjernice o tome kako osmisliti i provesti istraživanje tržišta koje će biti podneseno kao dokaz u postupcima koji se odnose na žigove, kao i kontrolni popis koji mogu upotrebljavati žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica kao pomoćno sredstvo za procjenu sadržaja i standarda kojima bi istraživanja tržišta trebala odgovarati. Konačno, u ovom poglavlju izneseni su prijedlozi minimalnog standarda za sadržaj izjava pod prisegom i izjava svjedoka, o kojima su raspravljali različiti dionici EU-a te postigli dogovor u vezi s njima.

POVJERLJIVOST DOKAZA

Opseg zahtjeva za povjerljivost; prihvatljivi načini i vrijeme zahtijevanja povjerljivosti; kriteriji za procjenu zahtjeva za povjerljivost; postupanje s povjerljivim podacima u spisima i odlukama; postupanje s osobnim podacima, zdravstvenim osobnim podacima i osjetljivim podacima u spisima i odlukama (anonimizacija)

U ovom se poglavlju daju preporuke o tome kako i kada treba zahtijevati povjerljivost, uključujući pitanje područja primjene, vremena, prihvatljivih načina i opravdanja zahtjeva za povjerljivost. Također pruža usklađeni pristup njegovoj procjeni. Objašnjava da se pojam „povjerljivost dokaza/podataka” odnosi na poslovne informacije i poslovne tajne i druge povjerljive informacije. Osim toga, trebalo bi uzeti u obzir i odgovarajuća nacionalna pravila i, ako je to primjenjivo, nacionalnu sudsku praksu kojom se definiraju ti koncepti. Nadalje, u ovom se poglavlju pružaju praktične smjernice o postupanju s povjerljivim podacima od strane žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica u njihovim spisima i odlukama (na internetu i izvan njega), uzimajući u obzir da neka žalbena tijela ili uredi za intelektualno vlasništvo država članica ne objavljuju svoje odluke ili dokaze na internetu te bi se stoga preporuke uključene u taj odjeljak trebale upotrebljavati samo u primjenjivim slučajevima. Konačno, u ovom se poglavlju daju savjeti o tome što se može anonimizirati u spisima i odlukama žalbenih tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo država članica (na internetu i izvan njega) te se objašnjava treba li to biti učinjeno na izričit zahtjev ili *po službenoj dužnosti*.

3 PROVEDBA

Kao što je to bio slučaj i u prethodnim publikacijama Zajedničke prakse, ova Zajednička praksa/Zajedničke preporuke stupit će na snagu u roku od tri mjeseca od datuma objavljivanja ove Zajedničke komunikacije.

Međutim, raspon aktivnih dionika te opseg primjene i primjenjivost Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka znače da je potreban veći stupanj fleksibilnosti da bi se mogla generirati vrijednost i korisnost za žalbena tijela, urede za intelektualno vlasništvo i korisnike. Stoga je uvedena nova mogućnost, odnosno selektivna provedba. Uredi za intelektualno vlasništvo ⁽²⁾ mogu odabrati provedbu cjelokupne Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka (potpuna provedba) ili posebnih poglavlja ili potpoglavlja (selektivna provedba), čime se mogu ublažiti pravna ograničenja koja ometaju provedbu s kojom se suočavaju neki uredi za intelektualno vlasništvo. Budući da vanjska žalbena tijela ne mogu biti obvezana Zajedničkom praksom, ovaj dokument pruža niz preporuka koje žalbena tijela mogu primijeniti i donijeti ako se smatra da imaju dodanu vrijednost i da su od koristi.

Daljnje pojedinosti o provedbi ove Zajedničke prakse/Zajedničkih preporuka (ili njihovih dijelova) dostupne su na poveznici u nastavku.

Provedbeni uredi mogu odlučiti objaviti dodatne informacije na svojim mrežnim stranicama.

3.1. PROVEDBENI UREDI

Popis provedbenih ureda, datum provedbe, provedena poglavlja/potpoglavlja i provedbena praksa: [POVEZNICA NA TABLICU](#)

(*) Ako postoji razlika između prijevoda Zajedničke komunikacije i dokumenata Zajedničke prakse na bilo kojem od službenih jezika Europske unije i verzije na engleskom jeziku, prednost će imati verzija na engleskom jeziku.

⁽²⁾ uključujući njihova unutarnja žalbena tijela

ZAJEDNIČKA PRAKSA CP12
DOKAZI U ŽALBENIM POSTUPCIMA KOJI SE
ODNOSE NA ŽIGOVE:
ZAJEDNIČKE PREPORUKE ZA PODNOŠENJE,
STRUKTURU I PREDOČENJE DOKAZA,
TE POSTUPANJE S POVJERLJIVIM DOKAZIMA.

OŽUJAK 2021.

Dokument predstavlja niz preporuka koje će služiti kao smjernice za dionike EUIPN-a i pruža opće smjernice o praksi u vezi s dokazima podnesenima unutarnjim i vanjskim žalbenim tijelima i uredima za intelektualno vlasništvo država članica, čime se svakom od njih omogućuje donošenje preporuka koje smatraju korisnima i primjenjivima u svojoj prvostupanjskoj ili drugostupanjskoj ulozi.

SADRŽAJ

1	UVOD	1
1.1	Cilj ovog dokumenta	1
1.2	Kontekst	1
1.3	Područje primjene prakse	2
2	OPĆI POJMOVI	3
2.1	Dokazi	3
2.2	Prihvatljivost dokaza u fazi žalbenog postupka	3
3	ZAJEDNIČKA PRAKSA	5
3.1	Sredstva i izvori dokaza	5
3.1.1	Podnošenje dokumenata i dokaznih elemenata	5
3.1.1.1	Računi i drugi komercijalni dokumenti	5
3.1.1.2	Katalozi, oglasi i promidžba	5
3.1.1.3	Publikacije	6
3.1.1.4	Uzorci	6
3.1.1.5	Službeni i javni dokumenti	6
3.1.1.6	Izjave svjedoka	6
3.1.1.7	Izjave pod prisegom ili potvrđene izjave	6
3.1.1.8	Istraživanja tržišta	6
3.1.1.9	Izvadci iz društvenih medija	7
3.1.1.10	Drugi dokumenti	7
3.1.1.11	Cilj podnošenja dokaza	7
3.1.2	Dokazi na internetu: izvori, pouzdanost i predočenje	9
3.1.2.1	Elektroničke baze podataka	9
3.1.2.2	Arhive mrežnih stranica	10
3.1.2.3	Mrežne stranice koje se mogu uređivati	10
3.1.2.4	Mrežne stranice koje se ne mogu uređivati	11
3.1.2.5	Analitika mrežnih stranica (promet, izvješćivanje i statistika mrežnih stranica)	11
3.1.2.6	Društveni mediji	12
3.1.2.7	Mrežne stranice za razmjenu videozapisa i fotografija	13
3.1.2.8	Hiperveze i URL adrese	13
3.1.2.9	Platforme za e-trgovinu	14
3.1.2.10	Aplikacije	15
3.1.2.11	Metapodaci	15
3.1.2.12	Čimbenici koji mogu utjecati na dostupnost informacija na internetu	17
3.1.3	Autentičnost, istinitost i pouzdanost dokaza te kriteriji za njihovu procjenu	17

3.2	Utvrđivanje relevantnog datuma dokaza	18
3.2.1	Dokumentirani dokazi: utvrđivanje datuma dokumenata	18
3.2.2	Dokazi na internetu: alati za utvrđivanje relevantnog datuma	18
3.2.2.1	Datumi dobiveni s pomoću pretraživača i usluga arhiviranja mrežnih stranica	19
3.2.2.2	Podatak računalno generiranog vremenskog žiga	23
3.2.2.3	Forenzički softverski alati	27
3.2.3	Razdoblje i vrijeme provođenja istraživanja tržišta	27
3.3	Načini predočenja dokaza	27
3.3.1	Predočenje dokaza: prihvatljivi oblici, veličina i opseg	28
3.3.1.1	Sve vrste podnesaka	28
3.3.1.2	Papirnatih podnesaka, uključujući fizičke primjerke	29
3.3.1.3	E-podnošenje	29
3.3.1.4	Podnošenje telefaksom	30
3.3.1.5	Nosači podataka (DVD-ovi, CD ROM-ovi, USB uređaji itd.) i drugi prihvatljivi oblici	30
3.3.1.6	Ispisi i snimke zaslona: posebni zahtjevi	32
3.3.2	Struktura dokaza	32
3.3.2.1	Kazalo priloga	32
3.3.2.2	Nestrukturirani dokazi: posljedice	33
3.3.3	Struktura istraživanja tržišta	34
3.3.3.1	Zahtjevi za pružatelja istraživanja	34
3.3.3.2	Uzorak potrošača (metoda uzorkovanja, veličina uzorka)	34
3.3.3.3	Način provođenja istraživanja (licem u lice, telefonom, internetom itd.)	36
3.3.3.4	Struktura i tekst upitnika u istraživanju	36
3.3.3.5	Kontrolni popis: pomoćno sredstvo za procjenu sadržaja i standarda za istraživanje ...	41
3.3.4	Predlošci	42
3.3.4.1	Pisane izjave	43
3.3.4.2	Izjave svjedoka	43
3.4	Povjerljivost dokaza	43
3.4.1	Područje primjene zahtjeva za povjerljivost	44
3.4.2	Prihvatljivi načini i vrijeme zahtijevanja povjerljivosti	45
3.4.3	Kriteriji za procjenu zahtjeva za povjerljivost	45
3.4.4	Postupanje s povjerljivim podacima u spisima i odlukama	46
3.4.5	Postupanje s osobnim podacima, zdravstvenim osobnim podacima i osjetljivim podacima u spisima i odlukama (anonimizacija)	47
4	PRILOG 1.	48

1 UVOD

1.1 Cilj ovog dokumenta

Ovaj dokument Zajedničke prakse ima za cilj utvrditi opća načela u pogledu dokaza u žalbenom postupku koji se odnosi na žigove, posebice za njihove vrste, sredstva, izvore i identifikaciju relevantnih datuma, kao i njihovu strukturu i predočenje i postupanje s povjerljivim dokazima. Sadržava niz **neobvezujućih preporuka** o prethodno navedenim pitanjima.

Zajednička praksa CP12 prvenstveno služi kao referentni dokument za:

- žalbena tijela ⁽¹⁾;
- stranke u žalbenom postupku koji se odnosi na žigove kao i njihove zastupnike; i
- udruge korisnika.

Budući da se u mnogim aspektima Zajednička praksa bavi dokazima u postupcima u pogledu žigova općenito, njezina moguća primjenjivost može nadilaziti žalbene postupke. Stoga se može upotrebljavati u širem kontekstu, uključujući, ali ne ograničavajući se na prvostupanjski postupak koji se odnosi na žigove⁽²⁾.

Dokumentu će se moći lako pristupiti, bit će dostupan široj publici i u njemu će se jasno i opsežno obrazložiti načela na kojima se temelji nova Zajednička praksa.

Iako će se dokazi uvijek procjenjivati od slučaja do slučaja, načela navedena u ovoj Zajedničkoj praksi mogu poslužiti kao korisna smjernica za sve prethodno navedene dionike. Stoga se u ovom dokumentu ne pokušava nametnuti praksa neovisnim žalbenim tijelima niti uvesti zakonske izmjene za njegovu provedbu. Cilj joj je samo pružiti preporuke kojima se žalbenim tijelima omogućuje da donesu i primijene elemente koje smatraju korisnim, budući da ih Zajednička praksa ne može obvezati na to.

1.2 Kontekst

U prosincu 2015. Europski parlament i Vijeće donijeli su paket reformi u području žiga EU-a. Paket je uključivao dva zakonodavna instrumenta, točnije, Uredbu (EU) br. 2017/1001 (Uredba o žigu EU-a) i Direktivu (EU) br. 2015/2436 (Direktiva o žigu EU-a) koje imaju za cilj dodatno približiti zakone država članica u vezi sa žigovima. Osim novih odredbi o materijalnim i postupovnim pitanjima, tim je tekstovima uvedena čvršća pravna osnova za rad utemeljen na suradnji. U skladu s uvjetima iz članka 151. Uredbe o žigu EU-a, suradnja s uredima za intelektualno vlasništvo država članica radi promicanja konvergencije praksi i alata u području žigova odnosno dizajna postala je ključna zadaća EUIPO-a, a u članku 152. Uredbe o žigu EU-a izričito se navodi da bi ta suradnja trebala uključivati razvoj zajedničkih standarda ispitivanja i uspostavljanje zajedničkih praksi. Točnije, za CP12, uvodna izjava (9) Direktive o žigovima ukazuje na važnost utvrđivanja općih načela koja približavaju postupovna pravila.

Na temelju tog zakonodavnog okvira, Upravni odbor EUIPO-a u lipnju 2016. usuglasio se oko pokretanja europskih projekata suradnje. Ti projekti, koji sadržavaju razne aktivnosti predviđene Uredbom o žigu EU-a, osmišljeni su tako da se temelje na prethodnim uspjesima, a njima se istodobno poboljšavaju procesi i proširuje doseg suradnje.

Kada je riječ o području konvergencije, jedan je od projekata bio posebno namijenjen utvrđivanju i analizi potencijalnih novih inicijativa za usklađivanje. U okviru tog projekta analizirale su se prakse ureda za

⁽¹⁾ unutarnja žalbena tijela u sklopu ureda za intelektualno vlasništvo država članica i vanjska žalbena tijela, uključujući sudove koji djeluju kao vanjska žalbena tijela u predmetima povezanim sa žigovima i upravna tijela/odbore.

⁽²⁾ Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (dalje u tekstu „EUIPO“), Benelux i uredi za intelektualno vlasništvo država članica (dalje u tekstu „uredi za intelektualno vlasništvo država članica“) također mogu imati koristi od primjene bilo koje preporuke sadržane u dokumentu Zajedničke prakse koju smatraju primjerenom i korisnom.

intelektualno vlasništvo u području žigova i dizajna kako bi se ustanovilo u kojim područjima postoje odstupanja i kako bi se, procjenom vjerojatnog učinka, provedivosti mogućeg područja primjene, postojećih pravnih ograničenja, razine interesa korisnika i praktičnosti provedbe za urede za intelektualno vlasništvo, utvrdila područja u kojima bi zajednička praksa bila najkorisnija za dionike Mreže. Analiza se provodila u ciklusima, pri čemu je na temelju svakog ciklusa donesena preporuka za pokretanje novog projekta konvergencije.

Zajednička praksa opisana u ovom dokumentu odnosi se na peti projekt koji je pokrenuo Upravni odbor, odnosno na ukupno 12. projekt. CP12 – Dokazi u žalbenom postupku koji se odnosi na žigove: podnošenje, strukturiranje i predočenje dokaza te postupanje s povjerljivim dokazima preporučeno je za pokretanje kao rezultat četvrtog ciklusa analize konvergencije.

CP12 – Dokazi u žalbenim postupcima koji se odnose na žigove: podnošenje, struktura i predočenje dokaza te postupanje s povjerljivim dokazima.

S obzirom na zahtjev da države članice uvedu postupak opoziva i proglašenja ništavosti pred svojim uredima za intelektualno vlasništvo do siječnja 2023., prijedlog inicijative konvergencije u tom području postao je sve relevantniji. Povećanje nadležnosti ureda za intelektualno vlasništvo država članica moglo bi dovesti do više sporova u prvoj i u žalbenoj instanci, i stoga inicijativa za suradnju radi usklađivanja pristupa ne bi samo pružila potporu uredima za intelektualno vlasništvo država članica, već bi promicala razmjenu najboljih praksi s vanjskim žalbenim tijelima i pružila povećanu razinu jasnoće i sigurnosti korisnicima.

Nakon iskaza interesa žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica, rezultati detaljnog upitnika o žalbenom postupku koji se odnosi na žigove analizirani su na sastanku žalbenih tijela, sastavljenom od zastupnika više od 30 žalbenih tijela EU-a i izvan EU-a te udruga korisnika, u EUIPO-u u veljači 2018.

Rezultati sastanka bili su, kao prvo, prepoznavanje činjenice da približavanje sustava i praksi žalbenih tijela može donijeti korist dionicima Europske mreže za intelektualno vlasništvo (EUIPN) i, kao drugo, preporuke o tome koja su područja žalbenog postupka najprikladnija za inicijativu konvergencije i od najviše moguće praktične koristi za dionike EUIPN-a.

Te su preporuke prosljeđene radnoj skupini za analizu konvergencije koja je predstavila CP12 kao prijedlog projekta na sastanku za dogovor suradnje u listopadu 2018., gdje ga je Upravni odbor EUIPO-a priznao i potom usvojio u studenome 2018.

Zajednička praksa CP12 razvijena je na temelju toga da njezini dionici i potencijalni korisnici nisu samo žalbena tijela, već uključuju i mnogo širi raspon stručnjaka za intelektualno vlasništvo i nositelja prava. Iako upotpunjuje rad proveden u zajedničkoj praksi CP10 na usklađivanju pristupa dokazima prikupljenima na internetu u pogledu dizajna, sadržaj i preporuke Zajedničke prakse CP12 ne bi se trebali smatrati obaveznima. Kao takve, iako nisu obvezujuće niti univerzalno primjenjive, nude dodatne informacije, smjernice i savjete uredima za intelektualno vlasništvo u njihovim prvostupanjskim ulogama te korisnicima EUIPN-a i njihovim zastupnicima.

Nadalje, CP12 pomaže u promicanju okvira kojim se jačaju odnosi između različitih žalbenih tijela ureda za intelektualno vlasništvo država članica i EUIPO-a. Njome se poboljšava predvidljivost nositelja prava žiga kada se bavi žalbenim postupcima pred EUIPO-om i žalbenim vijećima nacionalnih ureda. Nudi korisnicima usklađenije, djelotvornije i transparentnije postupke rješavanja sporova te jača kompatibilnost i interakciju između sustava žigova EU-a i nacionalnih sustava žigova.

1.3 Područje primjene prakse

U ovom dokumentu Zajedničke prakse donosi se niz neobvezujućih načela smjernica u pogledu dokaza u žalbenim postupcima koji se odnose na žigove.

Sljedeća pitanja obuhvaćena su Zajedničkom praksom CP12:

- vrste dokaza i njihova prihvatljivost u fazi žalbenog postupka;
- sredstva i izvori dokaza, uključujući njihovu autentičnost, istinitost i pouzdanost;
- utvrđivanje relevantnog datuma dokaza;
- načini predočenja dokaza: struktura i predočenje, uključujući prihvatljive formate, veličinu i opseg, kazalo priloga i predložaka;
- povjerljivost dokaza.

Sljedeća su pitanja izvan područja primjene ove Zajedničke prakse CP12:

- procjena dokazne vrijednosti dokaza;
- jezična pitanja;
- opis pravnih ograničenja koja sprječavaju provedbe;
- ažuriranje smjernica;
- sljedeća dokazna sredstva: usmeni dokazi, inspekcije, mišljenja stručnjaka i zahtjevi za informacije;
- postupci zbog povrede žiga pred sudovima;
- okolnosti u kojima žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica trebaju omogućiti trećim stranama ili drugim upravnim tijelima/sudovima pristup povjerljivim dokazima/podacima podnesenima tijekom postupka;
- pitanja povezana s osobnim podacima, osim anonimizacije.

2 OPĆI POJMOVI

Definicije dokaza navedene u potpoglavljima u nastavku primjenjuju se na sva poglavlja Zajedničke prakse CP12.

2.1 Dokazi

Za potrebe Zajedničke prakse CP12 pojam „dokazi” odnosi se na različite izvore informacija koji se mogu upotrebljavati za utvrđivanje i dokazivanje činjenica u postupcima koji se odnose na žigove.

2.2 Prihvatljivost dokaza u fazi žalbenog postupka

U pravilu, stranke ne bi trebale prvi put podnijeti svoje dokaze u fazi žalbenog postupka, posebice ako su ti dokazi bili poznati i dostupni u vrijeme prvostupanjskog postupka. Međutim, takve se situacije u praksi mogu dogoditi iz različitih razloga.

Sudska praksa Suda Europske unije razradila je niz okolnosti u kojima se dokazi moraju prihvatiti ili odbiti tijekom žalbenog postupka. Stoga je potrebno kategorizirati situacije u kojima žalbeno tijelo može prihvatiti dokaze koji su izvan uobičajenog postupovnog vremenskog okvira. Takva kategorizacija zahtijeva leksički okvir kako bi se stvorio zajednički dogovor oko najčešćih i najpraktičnijih situacija.

Imajući na umu prethodno navedeno, na temelju ustaljene sudske prakse EU-a⁽³⁾, Zajednička praksa predstavlja četiri vrste dokaza koji su istaknuti i definirani, kao i okolnosti koje se mogu uzeti u obzir u pogledu njihove prihvatljivosti u fazi žalbenog postupka.

⁽³⁾ 14.5.2019., u spojenim predmetima T-89/18 i T-90/18, Café del Sol i CAFE DEL SOL, EU:T:2019:331, st. 41.–42.; 21.7.2016., C-597/14 P, EUIPO protiv Grau Ferrer, EU:C:2016:579, st. 26.–27.; 26.9.2013., C-610/11 P, Centrotherm, EU:C:2013:593, st. 86.–88.; 18.7.2013., C-621/11 P, FISHBONE, EU:C:2013:484, st. 30.; vidjeti i: Mišljenje nezavisnog odvjetnika Camposa Sanchez-Bordone od 5. prosinca 2017., C-478/16 P, GROUP Company TOURISM & Travel, EU:C:2017:939, st. 60.

Novi dokazi

Dokazi nepoznati ili nedostupni tijekom prvostupanjskog postupka i koji se nakon toga prvi put podnose u fazi žalbenog postupka. Oni nemaju veze s drugim prethodno podnesenim dokazima.

Dokazi koji su prvi put podneseni

Dokazi poznati i dostupni tijekom prvostupanjskog postupka, ali koji nisu podneseni u toj fazi. Međutim, oni se prvi put podnose u fazi žalbenog postupka.

Dopunski/dodatni dokazi

Dokazi podneseni u žalbenom postupku kojima se dopunjuju, jačaju ili pojašnjavaju dokazi koji su prethodno pravodobno predloženi tijekom prvostupanjskog postupka. Na primjer, dokazi podneseni kao odgovor na argumente druge stranke u pogledu dokaza podnesenih u prvostupanjskom postupku.

Zakašnjeli dokazi

Svi dokazi zaprimljeni nakon roka određenog tijekom žalbenog postupka.

Međutim, potrebno je naglasiti da su prethodno spomenute kategorije, odnosno *Novi dokazi*, *Dokazi koji su prvi put podneseni* i *Dopunski/dodatni dokazi*, mogli biti podneseni kasno, što ukazuje na to da može doći do preklapanja između prethodno navedenih definicija.

Prethodno navedene definicije predstavljaju zajedničku terminologiju o vrstama dokaza i usklađenosti sa sudskom praksom EU-a. One mogu služiti samo kao smjernice, za stranke i njihove zastupnike, čime se postiže veća transparentnost i predvidljivost, posebice na razini EU-a, u postupcima pred žalbenim vijećem EUIPO-a. Međutim, samo ako je to primjenjivo u okviru odgovarajućeg nacionalnog prava, također se preporučuje da druga žalbena tijela primjenjuju definicije u pitanju.

Preporuke:

- Pozivaju se žalbena tijela, ako je to moguće i primjenjivo, da primjenjuju prethodno navedene definicije vrsta dokaza;
- U pogledu prihvatljivosti dokaza u fazi žalbenog postupka mogu se uzeti u obzir sljedeće okolnosti:
  - (a) čimbenici koji se mogu uzeti u obzir *u korist* prihvatljivosti dokaza u žalbenom postupku:
    - 1) ako je vjerojatno da će ti dokazi biti relevantni za ishod predmeta;
    - 2) ako dokazi nisu pravodobno podneseni iz valjanog razloga, što se, među ostalim, može shvatiti kao jedna od sljedećih situacija:
      - dokazi samo nadopunjuju odgovarajuće dokaze koji su već dostavljeni pravodobno;
      - podneseni su dokazi za osporavanje zaključaka donesenih ili ispitanih po službenoj dužnosti u odluci protiv koje je podnesena žalba;
      - dokazi su nedavno otkriveni ili nisu na neki drugi način ranije bili dostupni.
  - (b) čimbenici koji se mogu uzeti u obzir *protiv* prihvatljivosti dokaza u žalbenom postupku:
    - 1) ako stranka svjesno primjenjuje taktiku odgode ili pokazuje očiti nemar;
    - 2) ako bi prihvaćanje dokaza dovelo do nerazumne odgode postupka.
- Neovisno o vrsti dokaza, ako žalbeno tijelo prizna dokaze, uvijek bi trebalo poštovati pravo druge strane da odgovori, odnosno da bude saslušana.

Preporučeni kriteriji prihvatljivosti nisu obvezujući i ne utječu na postupanje s dokazima u žalbenim tijelima koja uvijek zadržavaju diskrecijsko pravo da u svakom trenutku priznaju bilo koju vrstu dokaza u skladu s nacionalnim pravom i okolnostima određenog slučaja.

3 ZAJEDNIČKA PRAKSA

3.1 Sredstva i izvori dokaza

U postupcima koji se odnose na žigove pred žalbenim tijelima i uredima za intelektualno vlasništvo država članica mogu se podnijeti različita dokazna sredstva. Neka od tih sredstava koristit će se češće od drugih. Stoga je kao smjernice za udruge korisnika, stranke i njihove zastupnike sastavljen neiscrpan popis dokaznih sredstava i uključen u Zajedničku praksu CP12. Osim toga, u nastavku je prikazana tablica u kojoj se navodi cilj podnošenja dokaza u najčešćim vrstama postupaka koji se odnose na žigove.

Nadalje, opseg dokaza prikupljenih na internetu, s obzirom na trenutačni i budući rast internetske trgovine i oglašavanja, vjerojatno će se u narednim godinama značajno povećati. Stoga se u ovom poglavlju također daju preporuke i spoznaje o dokazima na internetu, njihovim izvorima, pouzdanosti i predočavanju.

Naposlijetku, predstavljaju se čimbenici koji mogu utjecati na autentičnost, istinitost i pouzdanost svih vrsta dokaza, uključujući dokaze na internetu.

3.1.1 Podnošenje dokumenata i dokaznih elemenata

Općenito, stranke mogu slobodno odabrati dokaze koje žele podnijeti žalbenim tijelima i uredima za intelektualno vlasništvo država članica. Stoga se u postupcima koji se odnose na žigove, na primjer, mogu podnijeti sljedeća dokazna sredstva:

3.1.1.1 Računi i drugi komercijalni dokumenti

U ovom odjeljku mogu se pronaći sljedeći dokumenti:

- revizorska izvješća;
- izvješća o inspekcijskom pregledu;
- godišnja izvješća;
- profili trgovačkih društava, porezni dokumenti, financijski izvještaji, dokumenti kojima se potvrđuje iznos koji je nositelj prava uložio u promidžbu ili oglašavanje žiga (podaci o ulaganjima u oglašavanje i izvješća) i slični dokumenti koji, među ostalim, pokazuju gospodarske rezultate, obujam prodaje, promet ili tržišni udio;
- računi, narudžbe i dostavnice, uključujući dokumente kojima se potvrđuje da je određeni broj kupaca u relevantnom razdoblju i na relevantnom području izvršio narudžbe za relevantne proizvode ili usluge preko mrežnog mjesta nositelja prava;
- dokumenti kojima se potvrđuje da je nositelj prava dao pristanak prije uporabe žiga (na primjer: uporaba od strane stjecatelja licencije);
- dokumenti kojima se potvrđuje postojanje izravnog ili neizravnog odnosa između stranaka u postupku prije podnošenja prijave za registraciju žiga, na primjer predugovorni, ugovorni ili poslijeugovorni (preostali) odnos;
- dokumenti kojima se potvrđuje vrijednost povezana sa žigom, uključujući mjeru u kojoj se žig iskorištava licenciranjem, trgovinom i sponzorstvom;
- evidencije o uspješnoj provedbi prava, na primjer, sporazumi o ograničenju opsega zaštite i koegzistenciji u predmetima povezanim sa žigovima.

3.1.1.2 Katalozi, oglasi i promidžba

Ovaj odjeljak uključuje:

- kataloge;
- oglasne i promidžbene materijale, uključujući cjenike i ponude, kao i doseg i troškove oglašavanja;
- ispile mrežnih stranica, internetskih trgovina, mrežnih mjesta poduzeća, arhive mrežnih mjesta,

- internetskog prometa i analitike (mrežna mjesta), TV spotove i video/audio datoteke itd.;
- poslovnu korespondenciju i poslovne kartice;
- materijale sa sajмова i konferencija.

3.1.1.3 Publikacije

Uključujući:

- članke, priopćenja za medije i ostale publikacije u novinama, časopisima i drugim tiskanim materijalima;
- odlomke iz vodiča, knjiga, enciklopedija, rječnika, znanstvenih radova itd.

3.1.1.4 Uzorci

Oni obuhvaćaju:

- ambalaže, etikete, oznake i uzorke proizvoda ili njihove fotografije.

3.1.1.5 Službeni i javni dokumenti

Takva dokumentacija obuhvaća:

- odluke sudova ili upravnih tijela;
- odluke žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica;
- potvrde i pisma koja izdaju sudovi ili upravna tijela, uključujući žalbena tijela i urede za intelektualno vlasništvo država članica, kao i gospodarske i industrijske komore;
- popis podnesenih prijava ili registracija koje je nositelj prava pribavio zajedno s izvadcima iz službenih registara (službene baze podataka) ili njihovih potvrda;
- hiperveze ⁽⁴⁾ i URL adrese ⁽⁵⁾ koje vode na odgovarajuće podatke u službenim bazama podataka;
- popise podnesenih prijava ili registracija koje su pribavile treće strane, nazivi trgovačkih društava i nazivi domena koji sadržavaju relevantni žig ili njegove elemente zajedno s izvadcima iz službenih registara (službene baze podataka).

3.1.1.6 Izjave svjedoka

Sadržava:

- izjave svjedoka.

3.1.1.7 Izjave pod prisegom ili potvrđene izjave

One uključuju:

- izjave pod prisegom ili potvrđene izjave u pisanom obliku ili izjave koje imaju sličan učinak prema pravu države u kojoj su sastavljene.

3.1.1.8 Istraživanja tržišta

Sadržava:

- istraživanja tržišta i istraživanja javnog mnijenja.

⁽⁴⁾ Upućivanje na informaciju kojoj korisnik može izravno pristupiti klikom ili dvostrukim klikom na hipervezu ili pomicanjem pokazivača iznad nje. Hiperveza može biti cijeli dokument ili poveznica na određeni element u dokumentu.

⁽⁵⁾ URL (ujednačeni resursni lokator): Konkretno upućivanje na resurs koji se može pronaći na svjetskoj mreži (World Wide Web). URL-ovi se uobičajeno upotrebljavaju kao upućivanja na mrežne stranice (http), prijenose datoteka (FTP), e-poštu (mailto), pristup bazi podataka (JDBC) i druge aplikacije.

3.1.1.9 Izvadci iz društvenih medija

To bi uključivalo materijal dobiven sa:

- blogova;
- foruma;
- platformi društvenih medija;
- analitika društvenih medija.

3.1.1.10 Drugi dokumenti

U ovom odjeljku mogu se pronaći sljedeći dokumenti:

- certifikati, rangiranja i nagrade;
- dokumenti kojima se potvrđuje da je prijava žiga odstupila od početne svrhe i podnesena je špekulativno ili isključivo radi ostvarivanja financijske naknade;
- prihvaćanje zahtjeva za obustavu i prestanak .

Prethodni popis (3.1.1.1.–3.1.1.10.) samo je indikativan i ne odražava relativnu važnost ili dokaznu snagu dokaza. Također je **neiscrpan** tako da sve druge dokaze, koji su relevantni za određeni slučaj, može podnijeti stranka i mogu ih uzeti u obzir žalbena tijela ili uredi za intelektualno vlasništvo država članica. Pitanje procjene svih dokaza uvijek ostaje njihovo diskrecijsko pravo.

3.1.1.11 Cilj podnošenja dokaza

Općenito, ne postoji ograničenje prema kojem se određene činjenice mogu utvrditi i dokazati samo posebnim dokaznim sredstvima. Stoga se prethodno navedena dokazna sredstva mogu podnijeti u različitim vrstama postupaka. Međutim, za potrebe ovog dokumenta u nastavku je prikazana tablica sa sažetkom najčešćih vrsta postupaka koji se odnose na žigove i ciljem podnošenja dokaza.

Potrebno je naglasiti da se stupac „Cilj podnošenja dokaza” odnosi na stranke (uključujući treće strane u postupku, na primjer, tijekom podnošenja primjedbi) i njihove zastupnike, a ne žalbena tijela ili urede za intelektualno vlasništvo država članica.

Nadalje, budući da je relevantni datum/razdoblje važan čimbenik u pogledu dokaza u svim vrstama postupaka navedenih u nastavku, stranke u postupku i njihovi zastupnici uvijek bi ga trebali uzeti u obzir. Ne preporučuje se podnošenje dokaza koji su izvan relevantnog vremenskog razdoblja osim ako stranka objasni njihov utjecaj na činjenice na relevantni datum/tijekom relevantnog razdoblja (vidjeti i potpoglavlje 3.2.).

Pravni pojmovi/ Vrste postupaka	Cilj podnošenja dokaza
Stečena razlikovnost	Dokazati da je žig stekao razlikovni karakter na odgovarajućem zemljopisnom području u odnosu na proizvode ili usluge za koje se traži registracija ili za koje je žig registriran, slijedom svoje uporabe ⁽⁶⁾ .
Pojačana razlikovnost	Dokazati da je žig u relevantnom zemljopisnom području stekao pojačanu razlikovnost kao posljedicu uporabe žiga ⁽⁷⁾ . Dokazi o pojačanoj razlikovnosti stečenoj uporabom trebali bi se odnositi na relevantne proizvode i usluge.
Ugled	Dokazati da je žig poznat značajnom dijelu zainteresirane javnosti na području na kojem se traži ugled za relevantne proizvode ili usluge obuhvaćene tim žigom. Relevantni čimbenici su, na primjer, tržišni udio

⁽⁶⁾ Članak 4. stavak 4. i članak 4. stavak 5. Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 7. stavak 3. i članak 59. stavak 2. Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽⁷⁾ 12.3.2008., T-332/04, Coto D’Arcis, EU:T:2008:69, st. 50.

	Žiga, intenzitet, zemljopisni opseg i trajanje njegove uporabe te veličina ulaganja poduzetnika u njegovu promidžbu. ⁽⁸⁾ .
Dobro poznat žig	Dokazati da je žig dobro poznat u predmetnim državama članicama u smislu u kojem se pojam „dobra poznatost” upotrebljava u članku 6.bis Pariške konvencije ⁽⁹⁾ . Žig bi trebao biti dobro poznat u relevantnom sektoru javnosti za određene proizvode i usluge ⁽¹⁰⁾ .
Dokaz o uporabi/ Stvarna uporaba	Dokazati da je u određenom razdoblju nositelj stavio žig u stvarnu uporabu u državi članici/državama članicama u vezi s relevantnim proizvodima ili uslugama za koje je registriran ⁽¹¹⁾ . Dokazi bi trebali sadržavati podatke koji se odnose na mjesto, vrijeme, opseg i prirodu uporabe žiga. ⁽¹²⁾ .
Nerazlikovni žig	Dokazati da žig nema nikakav razlikovni karakter ⁽¹³⁾ . Takva razlikovnost može se procijeniti samo u odnosu na, prvo, proizvode ili usluge za koje se traži registracija ili za koje je žig registriran i, drugo, u odnosu na percepciju relevantne javnosti o tom znaku ⁽¹⁴⁾ na relevantnom teritoriju.
Opisni žig	Dokazati da se žig sastoji isključivo od znakova ili oznaka kojima se u trgovini može označiti vrsta, kakvoća, količina, namjena, vrijednost, zemljopisno podrijetlo ili vrijeme proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili drugih obilježja proizvoda ili usluga za koje se traži registracija ili za koje je žig registriran ⁽¹⁵⁾ , na relevantnom teritoriju.
Znakovi ili oznake koji su postali uobičajeni	Dokazivanje da se žig sastoji isključivo od znakova ili oznaka koji su postali uobičajeni u svakodnevnom govoru ili u dobroj vjeri i ustaljenoj trgovačkoj praksi za proizvode ili usluge za koje se traži registracija ili za koje je žig registriran ⁽¹⁶⁾ , na relevantnom teritoriju.
Žig koji može dovesti u zabludu	Dokazati da je žig takve naravi da može javnost dovesti u zabludu, na primjer, u pogledu vrste, kakvoće ili zemljopisnog podrijetla proizvoda ili usluga ⁽¹⁷⁾ za koje se traži registracija ili za koje je žig registriran na relevantnom teritoriju.
Žig koji je postao uobičajen naziv u trgovini (postupci opoziva)	Dokazati da je kao rezultat djelovanja ili nedjelovanja nositelja žig postao uobičajeni naziv u trgovini, na relevantnom teritoriju, za proizvod ili uslugu u odnosu na koju je registriran ⁽¹⁸⁾ .
Zla vjera	Dokazati ponašanje koje odstupa od prihvaćenih načela etičkog ponašanja ili poštene komercijalne i poslovne prakse ⁽¹⁹⁾ .

⁽⁸⁾ 14.9.1999., C-375/97, Chevy, EU:C:1999:408, st. 22.–27.; 10.5.2007., T-47/06, NASDAQ, EU:T:2007:131, st. 51.–52.

⁽⁹⁾ Članak 5. stavak 2. točka (d) Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 8. stavak 2. točka (c) i članak 60. Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije; vidjeti i: 22.11.2007., C-328/06, Alfredo Nieto Nuño protiv Leonci Monlleó Franquet, EU:C:2007:704.

⁽¹⁰⁾ Iako pojmovi „dobra poznatost” i „ugled” označavaju različite pravne pojmove, između njih postoji značajno preklapanje. Stoga će u praksi prag za utvrđivanje je li žig dobro poznat ili uživa li ugled obično biti isti s obzirom na to da se u oba slučaja procjena uglavnom temelji na kvantitativnim razmatranjima o stupnju upoznatosti javnosti sa žigom.

⁽¹¹⁾ Članak 16. Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 18. Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽¹²⁾ 5.10.2010., T-92/09, STRATEGI, EU:T:2010:424, st. 41.

⁽¹³⁾ Članak 4. stavak 1. točka (b) Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽¹⁴⁾ 12.7.2012., C-311/11 P, WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH, EU:C:2012:460, st. 24.

⁽¹⁵⁾ Članak 4. stavak 1. točka (c) Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 7. stavak 1. točka (c) i članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽¹⁶⁾ Članak 4. stavak 1. točka (d) Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 7. stavak 1. točka (d) i članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽¹⁷⁾ Članak 4. stavak 1. točka (g) Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 7. stavak 1. točka (g) i članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽¹⁸⁾ Članak 20. točka (a) Direktive EU-a br. 2015/2436 o žigovima; članak 58. stavak 1. točka (b) Uredbe EU-a br. 2017/1001 o žigu Europske unije.

⁽¹⁹⁾ Mišljenje nezavisnog odvjetnika Sharpstona od 12. ožujka 2009., C-529/07, Lindt Goldhase, EU:C:2009:148, st. 60.

Prethodna tablica također bi se trebala smatrati **neiscrpnom**.

Preporuke:

- Stranke mogu u postupku podnijeti različite vrste dokaza kako bi utvrdile istu činjenicu. Cjelovito ispitivanje tih dokaza podrazumijeva da bi ih trebalo procjenjivati u međusobnom odnosu. Čak i ako neki dokazi nisu odlučujući, mogu pridonijeti utvrđivanju odgovarajuće činjenice kada se ispituju u kombinaciji s drugim dokazima.

3.1.2 Dokazi na internetu: izvori, pouzdanost i predočenje

Za potrebe ove Zajedničke prakse, dokazi na internetu tumače se kao dokazi preuzeti s interneta. S obzirom na sve veću ulogu e-trgovine, društvenih medija i drugih internetskih platformi u poslovanju, logično je da, u pravilu, dokaze na internetu treba prihvatiti kao valjano dokazno sredstvo⁽²⁰⁾.

Međutim, priroda interneta može otežati utvrđivanje stvarnog sadržaja dostupnog na internetu i datuma ili vremenskog razdoblja kada je taj sadržaj zapravo stavljen na raspolaganje javnosti. Mrežne stranice se lako ažuriraju i većina njih ne pruža arhivu prethodno prikazanih materijala niti prikazuje zapise koji omogućavaju građanima da točno utvrde što je objavljeno i kada. Stoga se javlja problem „pouzdanosti” dokaza na internetu.

Treba naglasiti da se ovo potpoglavlje temelji na preporukama Zajedničke prakse CP10 — *Kriteriji za procjenu otkrivanja dizajna na internetu*⁽²¹⁾. Iako bi se neke od takvih preporuka mogle primijeniti i na druga prava intelektualnog vlasništva ili dokaze u smislu metodologije koja se upotrebljava za njihovu procjenu, prilagodba posebnostima žigova može biti potrebna i preporučljiva.

3.1.2.1 Elektroničke baze podataka

Kako bi potkrijepila, na primjer, raniju prijavu ili registraciju žiga (njegovo postojanje, valjanost, opseg zaštite itd.) u postupku, stranka bi trebala žalbenim tijelima i uredima za intelektualno vlasništvo država članica dostaviti dokaze o prijavi ili registraciji žiga. Stoga se preporučuje podnošenje izvadaka iz odgovarajućih internetskih baza podataka.

Izvadci iz baza podataka uvijek bi trebali biti prihvaćeni ako je njihovo podrijetlo službena baza podataka, kako je objašnjeno u preporukama u nastavku.

Nadalje, osim pružanja fizičkih dokaza o utemeljenosti, u slučajevima kada se dokazi odnose na podnošenje prijave ili na registraciju ranijih prava, stranka se umjesto toga može formalno pozvati na izravnu hipervezu ili URL adresu na službene baze podataka navedene u nastavku (dodatne pojedinosti u potpoglavlju 3.1.2.8.: *hiperveze i URL adrese*).

Preporuke:

- Izvadke iz internetskih baza podataka trebalo bi prihvatiti ako je njihovo podrijetlo službena baza podataka jednog od ureda za intelektualno vlasništvo država članica ili službena baza podataka koju vode institucije i tijela EU-a ili međunarodne organizacije (npr. EUIPO-ov „eSearch Plus” ili WIPO-ov „Madrid Monitor”⁽²²⁾).
- Izvadke iz baze „TMview” trebalo bi prihvatiti⁽²³⁾ kao dokaze o međunarodnim registracijama,

⁽²⁰⁾ 6.11.2011., T-508/08, Prikaz zvučnika, EU:T:2011:575, st. 75.

⁽²¹⁾ https://euiipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/News/cp10/CP10_hr.pdf

⁽²²⁾ „Kratka” inačica izvotka dovoljna je sve dok sadržava sve potrebne informacije, ali je poželjnija proširena ili duga inačica izvotka WIPO-a jer sadržava sve pojedinačne naznake za svaku određenu zemlju, uključujući izjavu o dodjeli zaštite.

⁽²³⁾ 06.12.2018., T-848/16, Deichmann SE protiv EUIPO, EU:T:2018:884, st. 61. i 70.

Žigovima za koje je podnesena prijava ili žigovima koji su registrirani kod ureda sudionika, pod uvjetom da sadržavaju relevantne podatke.

- Kada izvadak iz službene baze podataka ne sadržava sve potrebne informacije, stranka ga mora dopuniti drugim dokumentima iz službenog izvora koji sadrže informacije koje nedostaju.
- Kad je riječ o figurativnim žigovima, prikaz žiga trebao bi se nalaziti na istoj stranici izvatka te bi, ako to nije slučaj, trebalo podnijeti dodatni službeni dokument/stranicu s prikazom žiga. Taj dodatni dokument može biti iz same baze podataka (s prikazom na zasebnoj stranici na kojoj je pri ispisu ili pohrani, u primjerice PDF formatu, naznačen izvor) ili iz nekog drugog službenog izvora (kao što je objava u službenom glasilu).

3.1.2.2 Arhive mrežnih stranica

Usluge arhiviranja mrežnih stranica su postupak prikupljanja dijelova svjetske mreže (World Wide Web) kako bi se informacije pohranile u arhiv i u budućnosti služile istraživačima, povjesničarima i javnosti. Nadalje, arhive mrežnih stranica, poput „WayBack Machine”⁽²⁴⁾, omogućuju korisnicima da vide privremeno pohranjene mrežne stranice arhivirane tijekom vremena. Sadržaj arhiva mrežnih stranica uključuje naznake datuma.

Preporuke:

- Preuzeti ispisi s mrežnih stranica poput „WayBack Machine” mogu se smatrati pouzdanim vrstama dokaza na internetu⁽²⁵⁾;
- Međutim, preporučuje se da ispisi iz arhiva mrežnih stranica, kao što je „Wayback Machine”, budu potkrijepljeni drugim dokazima iz alternativnih izvora ako je razumno moguće pribaviti takve druge dokaze.

3.1.2.3 Mrežne stranice koje se mogu uređivati

Općenito, pouzdanost informacija uzetih s mrežnih stranica koje se mogu uređivati, kao što su „Wikipedia” ili „Acronym Finder”, ne bi trebalo dovoditi u pitanje samo zbog činjenice da korisnici imaju mogućnost dodavanja novih unosa⁽²⁶⁾. Međutim, sadržaj/informacije preuzet s mrežnih stranica koje se mogu uređivati, kao što su „Wikipedia” ili „Acronym Finder”, može se smatrati nedovoljno pouzdanim⁽²⁷⁾. U tom slučaju, preporučuje se da drugi dokazi potkrijepljuju takve informacije.

Također treba napomenuti da pitanje pouzdanosti mrežnih stranica koje se mogu uređivati, a posebice „Wikipedije”, treba sagledati u svjetlu razvoja sudske prakse i tehničkog napretka.

Preporuke:

- Kod upotrebe internetskih rječnika koji se mogu uređivati i skupnih internetskih rječnika, enciklopedija ili baza podataka, kao što su „AcronymFinder” ili „Wikipedia”, kao referentnih baza treba uzeti u obzir potrebu da te informacije budu popraćene i potkrijepljene dodatnim dokazima;
- Ako stranka u žalbenom postupku želi opovrgnuti informacije mrežnih stranica koje se mogu uređivati, kao što su „Wikipedia” i „Acronym Finder”, preporučuje se podnošenje dodatnih dokumenata ili dokaza⁽²⁸⁾;
- Kao alternativa internetskim bazama podataka kao što je „Acronym Finder”, uporaba određene kratice na internetu od strane određenog broja trgovaca ili relevantnih potrošača u odgovarajućem

⁽²⁴⁾ Internetski digitalni arhiv koji bilježi i pretražuje digitalni sadržaj na svjetskoj mreži (World Wide Web) i internetu i upravlja tim sadržajem.

⁽²⁵⁾ Na primjer: 19.11.2014., T-344/13, FUNNY BANDS, EU:T:2014:974, st. 30.–31. (u pogledu „WayBack Machine”).

⁽²⁶⁾ 25.9.2018., T-180/17, EM, EU:T:2018:591, st. 77.

⁽²⁷⁾ 29.11.2018., T- 373/17, LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE, EU:T:2018:850, st. 98.

⁽²⁸⁾ 25.9.2018., T-180/17, EM, EU:T:2018:591, st. 78.

području trebala bi biti dovoljna za dokazivanje stvarne uporabe kratice.

3.1.2.4 Mrežne stranice koje se ne mogu uređivati

Ispisi s mrežnih stranica koje se ne mogu uređivati trebali bi sadržavati upućivanje na datume i mjesta na kojima su, na primjer, relevantni proizvodi stavljeni na tržište ili na kojima je korišten odgovarajući materijal (kao što je promotivni materijal prikazan na ispisima itd.) ⁽²⁹⁾.

Preporuke:

- U načelu nema potrebe za podnošenjem dokaza kojima se potkrepljuju ispisi ili snimke zaslona ⁽³⁰⁾ s mrežnih stranica koje se ne mogu uređivati (osim ako im se proturječi ili suprotstavlja ili nedostaju odgovarajući podaci ili ako su dokazi prikupljeni s mrežnih stranica koje se ne mogu uređivati u vlasništvu zainteresiranih strana).

3.1.2.5 Analitika mrežnih stranica (promet, izvješćivanje i statistika mrežnih stranica)

Upotrebom snimki zaslona za utvrđivanje postojanja mrežne stranice ne utvrđuje se intenzitet navodne komercijalne upotrebe prava na koja se poziva. To se može pokazati, među ostalim, određenim brojem posjeta mrežnih stranica, e-poštom primljenom preko mrežnih stranica ili obujmom ostvarenog poslovanja ⁽³¹⁾. Visoki poredak u pogledu posjetitelja može, na primjer, pomoći utvrditi da je određeni žig, koji se ponavlja u nazivu mrežne stranice stranke ⁽³²⁾ ili koji se na drugi način istaknuto pojavljuje na toj mrežnoj stranici, stekao razlikovni karakter uporabom u predmetnim zemljama.

Mogu se uzeti u obzir i drugi oblici komunikacije ili interakcije s mrežnom stranicom.

Nadalje, izvješća o analitici mrežnih mjesta (uključujući društvene medije) mogu biti korisna u slučaju dokaza koji se posebno odnose na internetske plaćene kampanje.

Preporuke:

- Promet na mrežnom mjestu ⁽³³⁾ može biti čimbenik za razmatranje, na primjer, u slučajevima koji se odnose na stvarnu uporabu, stečenu razlikovnost ili ugled. Postoje razne mogućnosti za mjerenje prometa na mrežnim stranicama, kao što su prikazi stranice ⁽³⁴⁾, učitavanje stranice ⁽³⁵⁾ i sesija ⁽³⁶⁾, koji se mogu kvantificirati i uporabom analitika mrežnih stranica ili sličnih alata.
- Preporučuje se da stranka podnese cjelovito, a ne djelomično izvješće o analitici mrežnih stranica. Međutim, kao minimalni standard, stranka bi trebala podnijeti izvješće u kojem će predočiti: raspon datuma, broj korisnika (na primjer, korisnika, novih korisnika, novih posjetitelja i ponovnih posjetitelja), njihov teritorijalni/zemljopisni položaj, prosječno trajanje sesije i stopu napuštanja ⁽³⁷⁾.
- Ako relevantni proizvod ili usluga ima podstranicu, stranka bi također trebala dostaviti izvješće analitike koje uključuje ovu podstranicu.

⁽²⁹⁾ 12.9.2007., T-164/06, BASICS, EU:T:2007:274, st. 50.

⁽³⁰⁾ Digitalna slika koja nastaje snimkom dijela ili svih informacija prikazanih na digitalnom zaslonu (npr. računalnom zaslonu, televiziji ili mobilnom uređaju) u određenom trenutku.

⁽³¹⁾ 19.11.2014., T-344/13, FUNNY BANDS, EU:T:2014:974, st. 29.

⁽³²⁾ 14.12.2017., T-304/16, BET 365, EU:T:2017:912, st. 66.

⁽³³⁾ Količina podataka koje šalju i primaju posjetitelji mrežnih stranica.

⁽³⁴⁾ Posjet stranici na određenim mrežnim stranicama. Ako posjetitelj osvježi stranicu, to se računa kao dodatni prikaz stranice. Ako korisnik prijeđe na neku drugu stranicu te se zatim vrati na početnu stranicu, to će se računati kao još jedan prikaz stranice.

⁽³⁵⁾ Jedinstveni zahtjev za pristup datoteci u zapisniku pristupa *internetskog* poslužitelja. Zahtjev za stranicu HTML s tri grafičke slike rezultirat će četirima učitavanjima u zapisniku: jednim za tekstualnu datoteku HTML i jednim za svaku od grafičkih datoteka.

⁽³⁶⁾ Neodređeno vrijeme tijekom kojeg je korisnik povezan s određenim mrežnim stranicama, u kontinuitetu ili s prekidima. Isprekidana povezanost uključena je u definiciju sesije kako bi se odbacila mogućnost višestrukih namjernih prekida i ponovnih uspostavljanja veze u svrhu povećanja broja pregleda stranice na određenim mrežnim stranicama.

⁽³⁷⁾ Mjerenje sesija jedne stranice kada korisnik posjećuje mrežne stranice i odlazi bez daljnje interakcije (izraženo u %).

- Kada se procjenjuje dostupnost žiga ili proizvoda i usluga na internetu, preporučuje se uzeti u obzir sustave označivanja, ključne riječi (engl. „hashtag“) i poveznice između traženih pojmova i slika relevantnog sadržaja na različitim internetskim platformama ⁽³⁸⁾.
- Pokazatelji „popularnosti“ na platformama društvenih medija također se mogu uzeti u obzir za procjenu dostupnosti relevantnog sadržaja, kao što su broj dosegnutih osoba, broj pregleda, klikova, reakcija, komentara, dijeljenja, pratitelja i oznaka „sviđa mi se“.
- U slučaju podnošenja ispisa ili snimaka zaslona s platformi društvenih medija na kojima se nalaze sadržaji označeni sa „sviđa mi se“, pregledima, pratiteljima itd., stranka bi također trebala podnijeti analitičko izvješće s platforme društvenih medija s prikazom teritorijalnog/zemljopisnog podrijetla korisnika koji su označili sadržaj oznakom „sviđa mi se“, pregledali, pratili sadržaj itd. (vidjeti i potpoglavlje 3.1.2.6.). Ako je to relevantno, također je poželjno prikazati više informacija o korisnicima kao što su spol, dob itd., ako ih stranka može dobiti od određene platforme društvenih medija ili njezina analitičkog alata.

3.1.2.6 Društveni mediji

Društveni mediji trebali bi se tumačiti kao: aplikacije, programi i mrežne stranice na računalima ili mobilnim uređajima koji omogućuju komunikaciju i dijeljenje informacija na internetu, kao što su blogovi i mrežne stranice društvenih mreža.

Jedno od ključnih obilježja društvenih medija jest činjenica da njihov sadržaj stvaraju korisnici i da širenje informacija na njima može biti vrlo brzo i opsežno. Nadalje, neke usluge društvenih medija omogućuju dohvaćanje informacija iz ranijih razdoblja ili čak traženje sadržaja. U drugim slučajevima sadržaj može biti dostupan samo kratko vrijeme.

S druge strane, poznato je da same stranice društvenih medija stvaraju značajan opseg informacija koje vlasnik računa ili stranice ne može kontrolirati niti mijenjati, na primjer, datum stvaranja računa ili informacije o izmjeni naziva računa/stranice. Stoga se može smatrati da dolazi od treće strane.

Naposljetku, potrebno je napomenuti da se preporuke u nastavku mogu primjenjivati ne samo na prethodno navedene vrste mrežnih stranica, već i na druge mrežne stranice koje nisu posebno obrađene u Zajedničkoj praksi.

Preporuke:

- Izvadci iz društvenih medija mogu se tretirati kao neovisni izvori ⁽³⁹⁾ ako uključuju informacije koje su stvorile same platforme, a koje vlasnik stranice/računa ne može kontrolirati ni mijenjati. Takve informacije mogu uključivati, na primjer, datum stvaranja računa ili informacije o izmjeni naziva računa/stranice.
- Međutim, imajući na umu da se neki sadržaj društvenih medija može promijeniti ili poboljšati, preporučuje se da dokaze koji uključuju oznake „sviđa mi se“, pratitelje, preglede itd. potkrijepe drugi dokazi, posebice, ako je to primjenjivo, podaci o prodaji relevantni za žig i relevantni teritorij.
- Dokaze s mrežnih stranica društvenih medija treba predočiti u obliku ispisa ili snimke zaslona s relevantnim informacijama.
- Podneseni dokazi trebali bi jasno prikazivati relevantni sadržaj (žig, proizvode i usluge itd.), datum objave i URL adrese, kao i značaj za relevantnu osobu/stranku. Nadalje, kako je opisano u prethodnom poglavlju o analitici mrežnih stranica, ispisi ili zasloni s platformi društvenih medija trebaju se podnijeti zajedno s izvješćima o analitici koja također pokazuju teritorijalno/zemljopisno podrijetlo korisnika koji su označili sadržaj oznakom „sviđa mi se“, pregledali, pratili sadržaj itd.

⁽³⁸⁾ Razvija se skup tehnologija koje se koriste kao osnova za razvoj drugih aplikacija, procesa ili tehnologija. Kod osobnih računala riječ je o osnovnom hardveru (računalo) i softveru (operativni sustav) na kojima rade softverske aplikacije.

⁽³⁹⁾ 24.10.2017., T-202/16, coffeeinn, EU:T:2017:750, st.51.

(vidjeti i potpoglavlje 3.1.2.5.).

- U slučaju podnošenja dokaza o influencerskom marketingu, stranka bi trebala navesti glavne informacije o određenom influenceru, na primjer, zemljopisnu lokaciju navedenog influencera i povezane troškove oglašavanja jer to može biti relevantno za procjenu dokaza. Također bi trebalo prikazati rezultate kampanje pratitelja, na primjer, predstavljanjem obujma prodaje po zemljama na temelju URL adrese ili koda influencera.
- Informacije o svrsi i glavnim obilježjima predmetne mrežne stranice društvenih medija mogle bi biti relevantne za procjenu dostupnosti sadržaja.

3.1.2.7 Mrežne stranice za razmjenu videozapisa i fotografija

Relevantni sadržaj u postupcima koji se odnose na žigove može se objaviti putem razmjene slika i videozapisa na internetu.

U pogledu relevantnog datuma, to je ili datum kada:

- su slika ili videozapis stvarno pregledani; ili
- kada su učinjeni dostupnima za pregledavanje ili preuzimanje, na primjer na internetskoj platformi.

Te se informacije mogu dobiti kroz analitička izvješća. Dodatne pojedinosti opisane su u prethodnim potpoglavljima 3.1.2.5. i 3.1.2.6.

Dok će se fotografija uobičajeno prikazati na ispisu ili snimci zaslona, dokazi sadržani u videozapisu mogu se prikazati na različite načine. Kao dokaz se može podnijeti sam videozapis (na primjer, kao datoteka) ili samo snimke odgovarajućih dijelova u kojima se vidi relevantni sadržaj.

Potrebno je naglasiti da nije dovoljno podnijeti samo hipervezu ili URL adresu videozapisa jer njegov sadržaj može biti uklonjen ili izmijenjen. Uz njega se moraju pružiti odgovarajući ispisi ili snimke relevantnog sadržaja sadržanog u tom videozapisu.

Preporuke:

- Kada se podnosi sam videozapis, treba navesti informacije o tome kad je i gdje videozapis postao dostupan javnosti (na primjer, dokazi kao što je ispis koji prikazuje objavu videozapisa na stranicama društvenih medija ili prikazuje kada se videozapis pojavio na mrežnim stranicama kao oglas).
- Preporučuje se da se prilikom podnošenja videozapisa navede točno vrijeme (u minutama i sekundama), žig, proizvodi i usluge ili drugi relevantan sadržaj koji se može vidjeti u videozapisu.
- Ako nije naznačen drugi datum objave određenog sadržaja na internetu, komentari korisnika mogli bi poslužiti kao dokaz, pod uvjetom da su datirani i da se čine vjerodostojnima.
- Potrebno je navesti informacije o izvoru fotografija ili videozapisa.
- Preporučuje se predstaviti dodatne informacije ili analitičko izvješće o broju pogleda koje je videozapis stvarno ostvario (na primjer, dostaviti dokaze kao što su ispisi s mrežnih stranica za razmjenu videozapisa), raspon datuma i teritorijalno/zemljopisno podrijetlo gledatelja. Ako je to potrebno, također je poželjno prikazati više informacija o gledateljima kao što su spol, dob itd., ako ih stranka može dobiti od određene platforme društvenih medija ili njezina analitičkog alata.

3.1.2.8 Hiperveze i URL adrese

Uz ograničen broj iznimaka, hiperveze ili URL adrese same po sebi ne mogu se smatrati dostatnim dokazima. Treba ih dopuniti drugim dokazima. Naime, informacije dostupne preko hiperveze i URL adrese kasnije mogu biti izmijenjene ili uklonjene. Osim toga, može biti teško utvrditi odgovarajući sadržaj (žig, datum objave itd.).

Preporuke:

- Trebalo bi prihvatiti upotrebu izravne hiperveze ili URL adrese na službenu bazu podataka jednog od ureda za intelektualno vlasništvo država članica, službene baze podataka koje vode institucije i tijela EU-a ili međunarodne organizacije (kako je opisano u prethodnom potpoglavlju 3.1.2.1.). Međutim, u slučaju da se stranka oslanja na takvu vrstu dokaza na internetu, trebala bi je izričito navesti te bi trebalo jasno naznačiti izvor na internetu.
- Izuzevši hiperveze i URL adrese na prethodno navedene baze podataka, prilikom podnošenja URL adrese ili hiperveze, trebalo bi dostaviti ispis ili prikaz predmetnih informacija sadržanih u njemu.

Trebalo bi naglasiti da čak i ako stranke službeno navedu i upotrijebe izravnu hipervezu ili URL adresu na službenu bazu podataka, kako je to prethodno opisano, njihova je obveza provjeriti odražavaju li izvori na internetu najtočnije i ažurirane relevantne informacije.

Nadalje, ako stranka još uvijek podnosi fizičke dokaze bez službenog povlačenja svoje prethodne izjave o upotrebi hiperveze ili URL adrese, u slučaju proturječja između dokaza na internetu i fizičkih dokaza, trebali bi prevladati najnovije ažurirani dokazi.

3.1.2.9 Platforme za e-trgovinu

Brojne trenutačne mrežne stranice posvećene su različitim oblicima e-trgovine, kao što su internetska maloprodaja, internetske aukcije i internetska mjesta trgovanja.

U pogledu relevantnog datuma, platforme e-trgovine⁽⁴⁰⁾ vrlo često navode datum kada je, na primjer, određeni proizvod označen žigom (ili usluge označene žigom) prvi put bio stavljen u prodaju. Te informacije sadržane u ispisima ili snimkama zaslona mogu biti relevantne pri dokazivanju, među ostalim, uporabe ili stečenog razlikovnog karaktera slijedom uporabe.

Nadalje, posebno upućivanje na proizvod ili uslugu, na primjer naziv ili kod, moglo bi biti korisno tijekom povezivanja informacija o tom proizvodu/usluzi s informacijama sadržanima u drugim dokazima (na primjer, datum prve prodaje).

Dokazi koji potječu s platformi za e-trgovinu mogu imati dokaznu vrijednost čak i kad ne prikazuju žiga ili proizvode/usluge, pod uvjetom da se identifikacijski referentni broj može povezati s određenim žigom, proizvodom ili uslugom.

Međutim, treba napomenuti da će neke platforme za e-trgovinu zadržati isti datum početka dostupnosti, pa čak i isti referentni broj za nove verzije proizvoda/usluge koje mogu sadržavati drugi žig ili koje se mogu nuditi pod drugim žigom.

Preporuke:

- Preporučuje se da stranka uključi ispise recenzija koje su korisnici ostavili nakon kupnje proizvoda ili naručivanja usluge na određenoj platformi e-trgovine jer bi te informacije mogle biti korisne za utvrđivanje odgovarajućeg datuma objave sadržaja.
- Jedinstvena referenca kojom se označava predmetni proizvod može služiti kao poveznica između informacije prikazane na platformi za e-trgovinu (na primjer, proizvod označen žigom) i informacije iz drugog dokaza (na primjer, datum prodaje).

⁽⁴⁰⁾ Platforme e-trgovine (elektronička trgovina): internetske platforme koje omogućuju transakcije proizvoda i usluga putem interneta zahvaljujući prijenosu informacija i sredstava na internetu.

3.1.2.10 Aplikacije

Značajan dio aktivnosti na internetu podrazumijeva upotrebu aplikacija (engl. *Apps*)⁽⁴¹⁾, na primjer, internetska maloprodaja, internetske aukcije, društveno umrežavanje, razmjena izravnih poruka itd. Stoga se ovaj medij uzima u obzir i u ovom potpoglavlju.

Treba napomenuti da i neke mrežne stranice imaju aplikacijsku verziju⁽⁴²⁾.

U pogledu objave relevantnog sadržaja na internetu, aplikacije i mrežne stranice mogu osigurati taj isti relevantni sadržaj (odnosno, datum, žig, proizvodi i usluge itd.) na relativno sličan način. Stoga se aplikacije i mrežne stranice ne razlikuju ponajprije s obzirom na sam sadržaj, već s obzirom na način prikaza relevantnih informacija.

Dokazivanje objave relevantnog sadržaja u aplikacijama koje ne postoje u obliku mrežne stranice može biti teško, posebice zbog sljedećih razloga:

- teškoće pribavljanja dokaza da je predmetni sadržaj objavljen putem aplikacije kada je informacija prikazana privremeno i moguće je da se nakon određenog vremena više neće moći dohvatiti,
- ograničen kapacitet usluga arhiviranja mrežnih stranica za bilježenje podataka iz ranijih razdoblja iz aplikacija,
- ograničene mogućnosti da se stvori verzija ispisa informacija koje su prikazane u aplikaciji.

Preporuke:

- Kada aplikacija postoji i u obliku mrežne stranice, preporučuje se da se relevantne informacije preuzmu s mrežnih stranica;
- Ako aplikacija ne postoji u obliku mrežne stranice, kao dokaz se može upotrijebiti snimka zaslona mobilnog uređaja;
- Kada se relevantne informacije prikazuju u obliku snimke zaslona dobivene iz aplikacije, datumom objave smatrat će se datum na koji je napravljena snimka zaslona relevantnog sadržaja, osim ako se na temelju sadržaja same snimke zaslona ili bilo kojeg drugog dokaza može utvrditi raniji relevantni datum;
- Kada se ocjenjuju dokazi o objavljivanju relevantnog sadržaja koji proizlazi iz određenih aplikacija (na primjer, onih koje se upotrebljavaju za kupnju, društvene medije itd.), informacije o svrsi i glavnim obilježjima predmetne aplikacije mogu biti relevantne za procjenu dokaza.

3.1.2.11 Metapodaci

Dokazi o objavi relevantnog sadržaja na internetu mogu se konstruirati analizom metapodataka⁽⁴³⁾ (ili EXIF podatak⁽⁴⁴⁾, vidjeti naznaku „C” u primjeru 2. u nastavku) koji su ugrađeni u, na primjer, fotografije, videozapise i mrežne stranice. Tako određena fotografija može sadržavati informacije o sebi kao što su njezin autor, datum izrade ili izmjene ili lokacija na kojoj je snimljena (vidjeti naznake „A”, „B” i „C” u 1. i 2. primjeru u nastavku).

Metapodaci se mogu dobiti na različite načine. Ovisno o uređaju (na primjer, pametni telefon ili digitalni fotoaparati) i o tome gdje je relevantna datoteka spremljena, metapodacima je katkad moguće pristupiti jednostavnim odabirom opcije „informacije” na samoj fotografiji ili upotrebom specijaliziranog softvera

⁽⁴¹⁾ Program ili skupina programa dizajniranih za krajnjeg korisnika. To obuhvaća programe baza podataka, medijskih čitača, programe za obradu teksta, internetske preglednike, proračunske tablice i ostale aplikacije. Oni su izrađeni kako bi se njima obavljale koordinirane funkcije, zadaće ili aktivnosti.

⁽⁴²⁾ Aplikacijska (mobilna) verzija: Vrsta aplikacijskog softvera dizajniranog za rad na mobilnim uređajima poput pametnih telefona ili tableta kojem je u pravilu cilj korisniku pružiti usluge slične onima kojima može pristupiti na osobnome računaru.

⁽⁴³⁾ Podaci koji se koriste za opis sadržaja određene stavke (na primjer, fotografije, slike, videozapisi ili e-knjige).

⁽⁴⁴⁾ EXIF podaci (*Exchangeable image file format*): norma kojom se utvrđuju formati za slike, zvukove i pomoćne oznake kojima se služe digitalne kamere (među ostalim, pametni telefoni), skeneri i ostali sustavi za obradu slikovnih i zvukovnih datoteka snimljenih digitalnom kamerom.

(preglednici metapodataka). Vrsta metapodataka koji se mogu izdvojiti ovisi o načinu na koji je uređaj pohranio datoteku i o njegovim mogućnostima.

Metapodaci izvučeni iz fotografija snimljenih digitalnim fotoaparatom

Basic Image Information	
Target file: Alicante_EUIPO6.JPG	
Camera:	Olympus VG170
Lens:	4.7 mm (Max aperture f/2.8) (shot wide open)
Exposure:	Auto exposure, Creative (Slow speed), 1/1,000 sec, f/2.8, ISO 80
Flash:	Auto, Did not fire
Date:	December 1, 2018 11:41:04AM (timezone not specified) (3 months, 10 days, 20 hours, 14 minutes, 12 seconds ago, assuming image timezone of US Pacific) A
File:	4,288 x 3,216 JPEG (13.8 megapixels) 3,192,982 bytes (3.0 megabytes)
Color Encoding:	WARNING: Color space tagged as sRGB, without an embedded color profile. Windows and Mac browsers and apps treat the colors randomly. <small>Images for the web are most widely viewable when in the sRGB color space and with an embedded color profile. See my Introduction to Digital-Image Color Spaces for more information.</small>

Extracted 640 x 480 74-kilobyte "MakerNotes:PreviewImage"
JPG Displayed here at 70% width (1/9, the area of the original)

Click image to isolate; click this text to show histogram

Primjer 1.

Metapodaci izvučeni iz slika pametnog telefona

Camera	
Make	ZTE
Model	ZTE BLADE V7 A
Exposure	1/591
Aperture	2.2
Focal Length	3.5 mm
ISO Speed	115
Flash	No Flash

Location	
 <p>B</p>	
Latitude	38.314113 North
Longitude	0.517572 West
Altitude	98 m Above Sea Level

GPS data

EXIF	
DateTimeOriginal	2019:02:19 15:45:02
CreateDate	2019:02:19 15:45:02 C

Primjer 2.

Preporuke:

- Kada se kao dokaz podnose metapodaci, preporučuje se da se objasni na koji su način dobiveni, o kojoj je vrsti informacija riječ i iz kojeg su izvora preuzeti.

3.1.2.12 Čimbenici koji mogu utjecati na dostupnost informacija na internetu

Tijekom predočavanja dokaza na internetu potrebno je uzeti u obzir i sljedeća ograničenja:

- zaporke i plaćanja;
- vršna domena ⁽⁴⁵⁾;
- mogućnost pretraživanja ⁽⁴⁶⁾;
- geografsko blokiranje ⁽⁴⁷⁾.

Pitanja mogućnosti pretraživanja i geografskog blokiranja navedena su u Zajedničkoj praksi CP10 – *Kriteriji za procjenu otkrivanja dizajna na internetu*. Niz drugih preporuka prikazan je u nastavku.

Preporuke:

- Općenito, ni ograničavanje pristupa ograničenom krugu osoba zaštitom sa zaporkom ni zahtijevanje plaćanja za pristup ne bi trebalo spriječiti podnošenje ispisa ili snimaka zaslona s takvih sigurnih mrežnih stranica ili aplikacija kao dokaza. Međutim, dostupnost relevantnog sadržaja može ovisiti o specifičnim okolnostima određenog slučaja.
- Vršne domene u načelu ne bi trebale utjecati na mogućnost pronalaska žiga ili drugog relevantnog sadržaja na internetu. Međutim, mogu služiti kao naznaka da su potrošači s većom vjerojatnošću mogli pristupiti određenim mrežnim stranicama. Na primjer, u slučaju kada bi vršna domena bila domena države članice EU-a, veća je vjerojatnost da bi potrošači u toj državi članici ili općenito u EU-u mogli postati svjesni sadržaja na toj internetskoj stranici, uzimajući u obzir i korišteni jezik.

3.1.3 Autentičnost, istinitost i pouzdanost dokaza te kriteriji za njihovu procjenu

Za potrebe Zajedničke prakse CP12, autentičnost i istinitost dokaza trebali bi značiti da nisu krivotvoreni, naknadno izmijenjeni ili preinačeni.

Općenito, svakom dokazu daje se odgovarajuća težina u skladu s njegovom dokaznom vrijednošću. Stoga je potrebno ponovno naglasiti da se preporuke u nastavku ne odnose na procjenu dokazne vrijednosti dokaza. One predstavljaju samo zajednički pristup prethodnim koracima – odnosno elemente koji se mogu analizirati kako bi se u samom početku provjerilo jesu li predmetni dokazi autentični.

Preporuke:

- Tijekom procjene autentičnosti i istinitosti dokaza trebalo bi uzeti u obzir, među ostalim:
  - i. osobu od koje potječu dokazi i funkciju osobe koja pruža dokaze ili izvor dokaza (odnosno podrijetlo dokaza);
  - ii. okolnosti pripreme dokaza;
  - iii. kome je dokaz upućen;
  - iv. čini li se iz sadržaja da je dokaz razumljiv, razuman i pouzdan ⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁵⁾ Posljednji dio naziva domene ili dio koji se nalazi neposredno nakon simbola točke. Postoji ograničen broj definiranih nastavaka koji čine vršnu domenu. Primjeri domena najviše razine uključuju: .com — trgovačka poduzeća;.gov — vladine agencije;.edu — obrazovne institucije.

⁽⁴⁶⁾ Mogućnost pronalaska mrežne stranice unošenjem traženih pojmova u preglednik za pretraživanje ili s pomoću drugih alata.

⁽⁴⁷⁾ Oblik sigurnosti koji se koristi za e-poštu, na internetu ili bilo kojem drugom internetskom poslužitelju za ograničavanje pristupa sadržaju na temelju zemljopisnog položaja korisnika. Korisnikova se lokacija utvrđuje na temelju njegove IP adrese (zemlja) ili raspona adresa koje se smatraju nepoželjnim ili nesigurnim.

- Dokazi s datumom ili drugim elementima koji su naknadno dodani (na primjer, ručno napisani datumi na tiskanim dokumentima) mogu pobuditi sumnju u njihovu autentičnost i istinitost;
- Ispitivanje cjelokupnog dokaznog materijala trebalo bi uključivati i provjeru postoje li nedosljednosti između podnesenih dokaza.

3.2 Utvrđivanje relevantnog datuma dokaza

Tijekom procjene dokaza važno je utvrditi datum dokumenta ili dokaznog materijala. Nadalje, žalbena tijela, uredi za intelektualno vlasništvo država članica, kao i stranke u postupku trebali bi uzeti u obzir relevantni datum/razdoblje i njegovu važnost u određenom postupku (na primjer u slučaju dokazivanja uporabe, stečene razlikovnosti ili ugleda). Međutim, dokazivanje relevantnog datuma ponekad može otvoriti niz pitanja, na primjer, ako datum nije naveden u dokazima ili kada se radi o dokazima na internetu.

Stoga se u ovom poglavlju obrađuje pitanje utvrđivanja relevantnog datuma dokaza u slučaju: dokumenata i uzoraka, dokaza na internetu i istraživanja tržišta.

3.2.1 Dokumentirani dokazi: utvrđivanje datuma dokumenata

Kako je objašnjeno u potpoglavlju 3.1.1. Zajedničke prakse CP12, stranka može podnijeti različita dokazna sredstva za dokazivanje iste činjenice. Nadalje, cjelovito ispitivanje tih dokaznih elemenata podrazumijeva da bi ih trebalo procjenjivati u međusobnom odnosu.

U pravilu, u slučaju dokumenata, tiskanih medija, revidiranih godišnjih izvješća itd. oni bi trebali sadržavati jasan datum. Ako to nije slučaj, stranka bi trebala podnijeti dodatne dokaze. To je također slučaj ako je u određenom tržišnom sektoru uobičajeno da uzorci samih proizvoda nemaju oznaku vremena. U većini slučajeva, uz fotografije fizičkih uzoraka ili same uzorke bit će potrebni popratni dokazi kako bi se odredio relevantni datum.

Preporuke:

- datum dokaza trebao bi biti očit iz samih dokaza;
- materijal podnesen bez naznake datuma može, u kontekstu opće procjene, i dalje biti relevantan i uzet u obzir u vezi s drugim dokazima koje je podnijela stranka, a koji su datirani ⁽⁴⁹⁾.

3.2.2 Dokazi na internetu: alati za utvrđivanje relevantnog datuma

Prethodno poglavlje o dokaznim sredstvima i izvorima dokaza obrađuje, među ostalim, aspekte koje treba uzeti u obzir kada se radi o različitim izvorima na internetu.

U ovom se potpoglavlju (3.2.2.) pak daje **neiscrpan popis alata** s pomoću kojih se može utvrditi datum na koji je određeni sadržaj objavljen na internetu.

U tom se kontekstu za utvrđivanje relevantnog datuma mogu upotrijebiti sljedeći alati:

- pretraživači i usluge arhiviranja mrežnih stranica;
- računalno generirani vremenski žigovi;
- forenzički softverski alati.

⁽⁴⁸⁾ 15.12.2005., T-262/04, Trodimenzionalni žig u obliku upaljača s kremenom, EU:T:2005:463, st. 78.; 25.4.2018., T-312/16, CHATKA, EU:T:2018:221, st. 50.

⁽⁴⁹⁾ 17.2.2011., T-324/09, FRIBO, EU:T:2011:47, st. 33.

Međutim, **nije obvezno** da stranke u postupku i njihovi zastupnici upotrebljavaju navedene alate. Stranka u postupku ili njezin zastupnik može koristiti druge mogućnosti (na primjer, potvrdu bilježnika) ili alate na internetu. Pitanje njihove procjene uvijek ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica.

Preporuke iz nastavka temelje se na Zajedničkoj praksi CP10 – *Kriteriji za procjenu otkrivanja dizajna na internetu*.

3.2.2.1 *Datumi dobiveni s pomoću pretraživača i usluga arhiviranja mrežnih stranica*

Datum otkrivanja može se utvrditi s pomoću relevantnih podataka koje pružaju pretraživači ⁽⁵⁰⁾ i usluge arhiviranja mrežnih stranica.

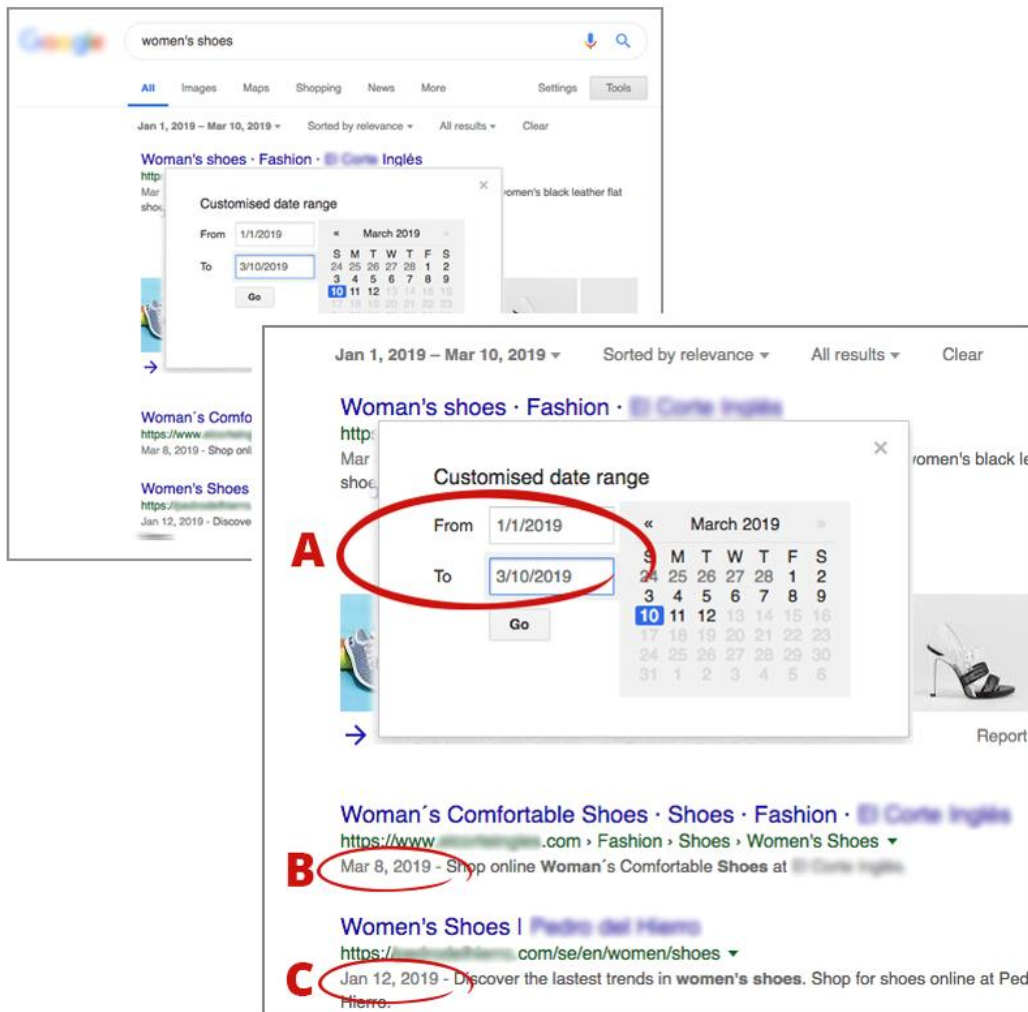
Pretraživači omogućuju korisnicima pretraživanje informacija u određenom vremenskom okviru (vidjeti naznaku „A” u primjeru 3. u nastavku) ⁽⁵¹⁾. Dobiveni rezultati mogu biti preliminarni pokazatelj datuma na koji je određeni sadržaj postao dostupan na internetu.

Međutim, kako bi se dokazala objava određenog sadržaja, relevantni datum treba potkrijepiti dodatnim informacijama, u idealnom slučaju datumima iz sadržaja konkretnih mrežnih stranica navedenih u rezultatima pretraživanja.

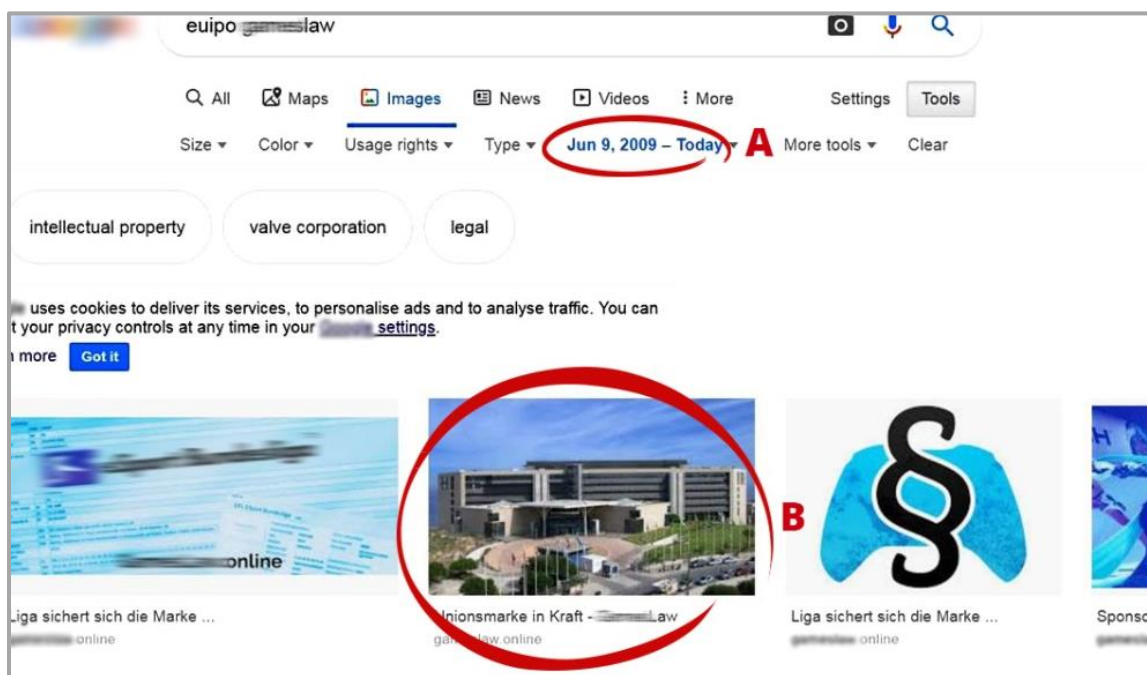
⁽⁵⁰⁾ Računalni programi koji pretražuju informacije na internetu koje sadržavaju određene ključne riječi.

⁽⁵¹⁾ Neki pretraživači privremeno spremaju u predmemoriju — ili pohranjuju informacije — koje se odnose na sadržaj mrežnih stranica. To se radi s pomoću programa za indeksiranje (engl. „web crawler”), koji pregledava internet, posjećuje sve dostupne i mrežne stranice i pohranjuje informacije o tim mrežnim stranicama (kao što je datum objave ili izrade mrežne stranice ili njihova sadržaja) u indeks.

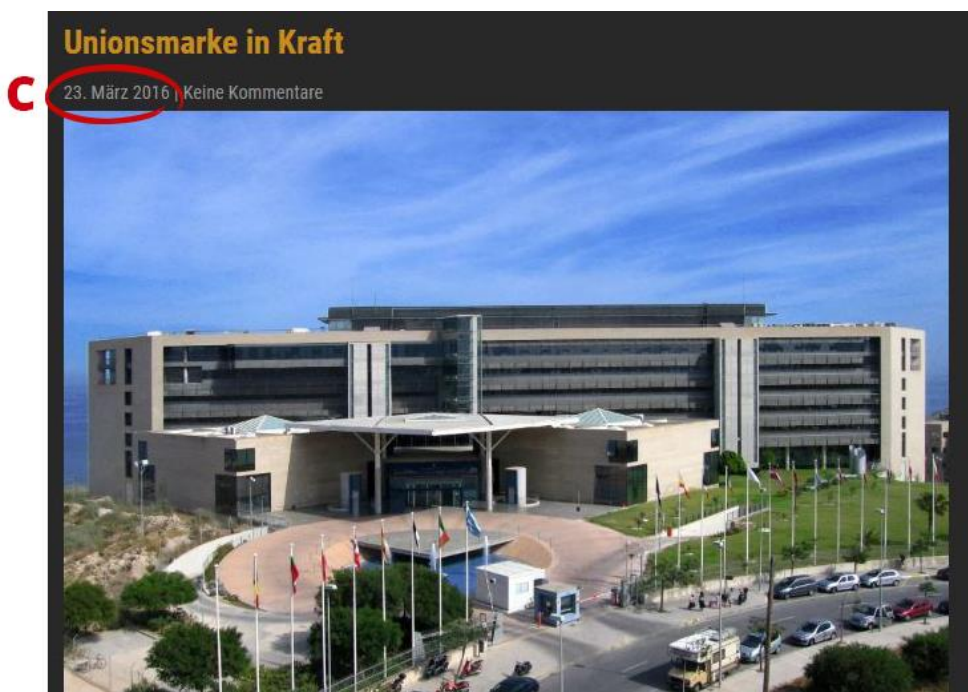

Primjer 3.

Pretraživačima se treba oprezno koristiti zbog ograničenja koja se navode u nastavku. Prvo, kada se vrši pretraga za određeno vremensko razdoblje (vidjeti naznaku „A” u 4. primjeru), dobiveni datum nije nužno datum objave relevantnog sadržaja (vidjeti naznaku „C” u primjeru 4.), već to može biti datum na koji je alat pohranio u predmemoriju ili zabilježio određene mrežne stranice (vidjeti naznaku „B” u primjeru 4.). Drugo, sadržaj mrežnih stranica na kojima se prikazuje relevantna informacija/sadržaj možda se ne odnosi na prikazani datum, nego na najnoviju verziju tih mrežnih stranica.

Kada pristupite odgovarajućim mrežnim stranicama na kojima se nalazi slika, uočavate da je datum otkrivanja slike 23. ožujka 2016.

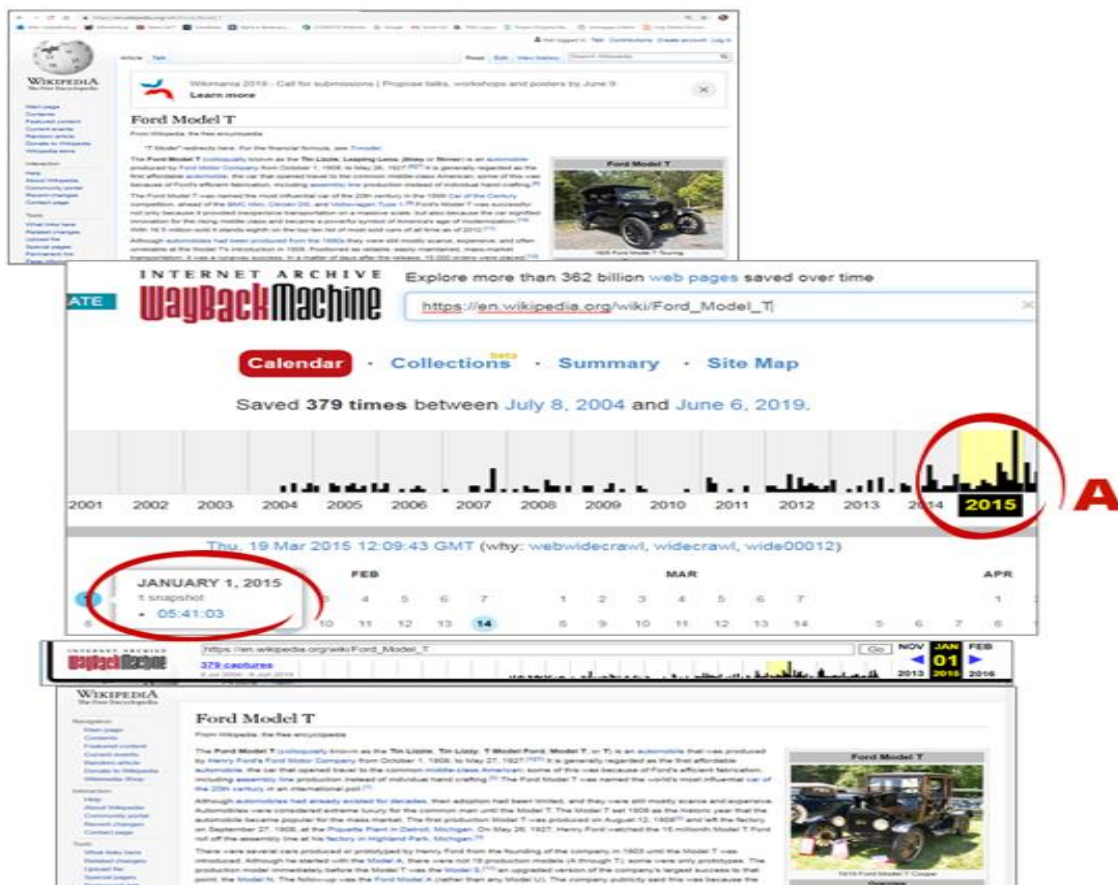
Primjer 4.

S druge strane, usluge arhiviranja mrežnih stranica (kao što je „WayBack Machine“) mogu biti vrijedno sredstvo za dokazivanje datuma objave određenog sadržaja na internetu.

One omogućuju pristup arhiviranim mrežnim stranicama ili njihovim dijelovima u obliku u kojem su se pojavile u određenom trenutku (u kojem su „zabilježene“) (vidjeti naznaku „A“ u primjeru 5.). Osim toga, arhive mrežnih stranica omogućuju i pregledavanje tih mrežnih stranica i kretanje po njima.

Međutim, tijekom ocjenjivanja dokaza dobivenih s pomoću usluga arhiviranja mrežnih stranica u obzir treba uzeti sljedeće aspekte:

- ograničen pristup sadržaju mrežnih stranica. Na primjer, katkad nije moguće arhiviranje sadržaja zaštićenog zaporkom ili vlasnici mrežne stranice sustavima za arhiviranje blokiraju pristup sadržaju tih mrežnih stranica (odnosno standard za isključivanje robota ⁽⁵²⁾).
- nepotpuno ili djelomično arhiviranje sadržaja mrežnih stranica.
- uklanjanje sadržaja. Vlasnici mrežnih stranica imaju pravo zatražiti uklanjanje arhiviranih sadržaja.
- povremena ažuriranja. Mrežne stranice ne arhiviraju se svaki put nakon ažuriranja ili izmjena, već samo kada ih pregledava program za indeksiranje ⁽⁵³⁾. To pak ovisi o posjećenosti mrežnih stranica.

Primjer 5.

⁽⁵²⁾ Standard koji mrežne stranice upotrebljavaju za komuniciranje s programima za indeksiranje i drugim web-robotima. Standard za isključivanje robota šalje informaciju web-robotu o područjima mrežne stranice koja ne smije obrađivati ili pregledavati.

⁽⁵³⁾ Bot na internetu koji sustavno pregledava svjetsku mrežu (World Wide web), uobičajeno radi indeksiranja internetskih sadržaja.

Preporuke:

- Na rezultate pretraživanja korištenjem usluga pretraživača treba se oslanjati s oprezom;
- Tijekom kretanja po arhiviranim mrežnim stranicama važno je uzeti u obzir da se različiti dijelovi takvih mrežnih stranica mogu odnositi na različite datume;
- Preporučuje se za potrebe dokazivanja objave relevantnog sadržaja koristiti usluge arhiviranja mrežnih stranica, a ne usluge pretraživača;
- Kako bi se dokazala objava određenog sadržaja na internetu, relevantni datum trebalo bi potkrijepiti dodatnim dokazima.

3.2.2.2 Podatak računalno generiranog vremenskog žiga

Elektronički vremenski žig⁽⁵⁴⁾ povezuje određenu datoteku, poruku, transakciju, sliku itd. s točnim vremenom i na taj način pruža dokaz da je sadržaj postojao u određenom trenutku.

Dostupne su razne usluge izdavanja vremenskih žigova⁽⁵⁵⁾. Neke od njih je Europska komisija priznala kao usluge koje ispunjavaju zahtjeve Uredbe (EU) br. 910/2014⁽⁵⁶⁾. Pružatelji tih usluga mogu izdati kvalificirane elektroničke vremenske žigove⁽⁵⁷⁾.

Europska komisija objavila je europski popis kvalificiranih izdavatelja vremenskih žigova⁽⁵⁸⁾.

Kvalificirani vremenski žig koji je izdala jedna država članica priznaje se kao takav u svim državama članicama. Osim toga, za takav se vremenski žig podrazumijeva točnost datuma i vremena koje pokazuje te cjelovitost podataka s kojima su taj datum i vrijeme povezani⁽⁵⁹⁾.

Vremenskim žigom zaštićuje se sadržaj na snimci zaslona ili u ispisu (vidjeti naznake „A” u primjeru 6. i 7.) kako ne bi kasnije bio izmijenjen ili uklonjen iz prvotnog izvora. Nadalje, ta vrsta dokaza ne podliježe teritorijalnim ograničenjima.

Kada se za određene mrežne stranice zatraži vremenski žig, pružatelj usluge izdaje certifikat kojim se potvrđuje sadržaj za koji se pruža vremenski žig, kao što su URL adresa i datum, koji su povezani s tom mrežnom stranicom u trenutku stavljanja vremenskog žiga (vidjeti naznaku „A” u primjeru 7. i naznake „A” i „B” u primjeru 8.).

Vremenski žig može se staviti na statične mrežne stranice, kao i na sesije pregledavanja.

Kada se vremenski žig stavlja na statične mrežne stranice, izdavatelj vremenskog žiga izdaje digitalni certifikat koji prikazuje sadržaj vidljiv na određenom URL-u u određenom trenutku uz navođenje točnog datuma i vremena. Tom vrstom vremenskog žiga jamči se da podnesena snimka zaslona nije

⁽⁵⁴⁾ Podaci u elektroničkom obliku koji povezuju druge podatke u elektroničkom obliku s određenim vremenom i na taj način dokazuju da su ti podaci postojali u to vrijeme (članak 3. stavak 33. Uredbe o elektroničkoj identifikaciji). Neke od usluga izdavanja vremenskog žiga temelje se na tehnologiji lanca blokova (engl. *blockchain*).

⁽⁵⁵⁾ Slijed znakova ili kodiranih informacija kojim se utvrđuje trenutak nekog događaja, pri čemu se obično određuje datum i vrijeme tog događaja.

⁽⁵⁶⁾ Uredba (EU) br. 910/2014 o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu (Uredba o elektroničkoj identifikaciji).

⁽⁵⁷⁾ Elektronički vremenski žig koji je u skladu s određenim zahtjevima utvrđenima u članku 42. Uredbe o eIDAS-u, odnosno da: (a) povezuje datum i vrijeme s podacima na način kojim se u razumnoj mjeri isključuje mogućnost nezapažene promjene podataka; (b) temelji se na privremenom izvoru informacija povezanom s koordiniranim svjetskim vremenom (jedinstveni sustav atomskih satova kojim se upravlja na međunarodnoj razini i koji uzima u obzir srednje vrijeme po Greenwichu).

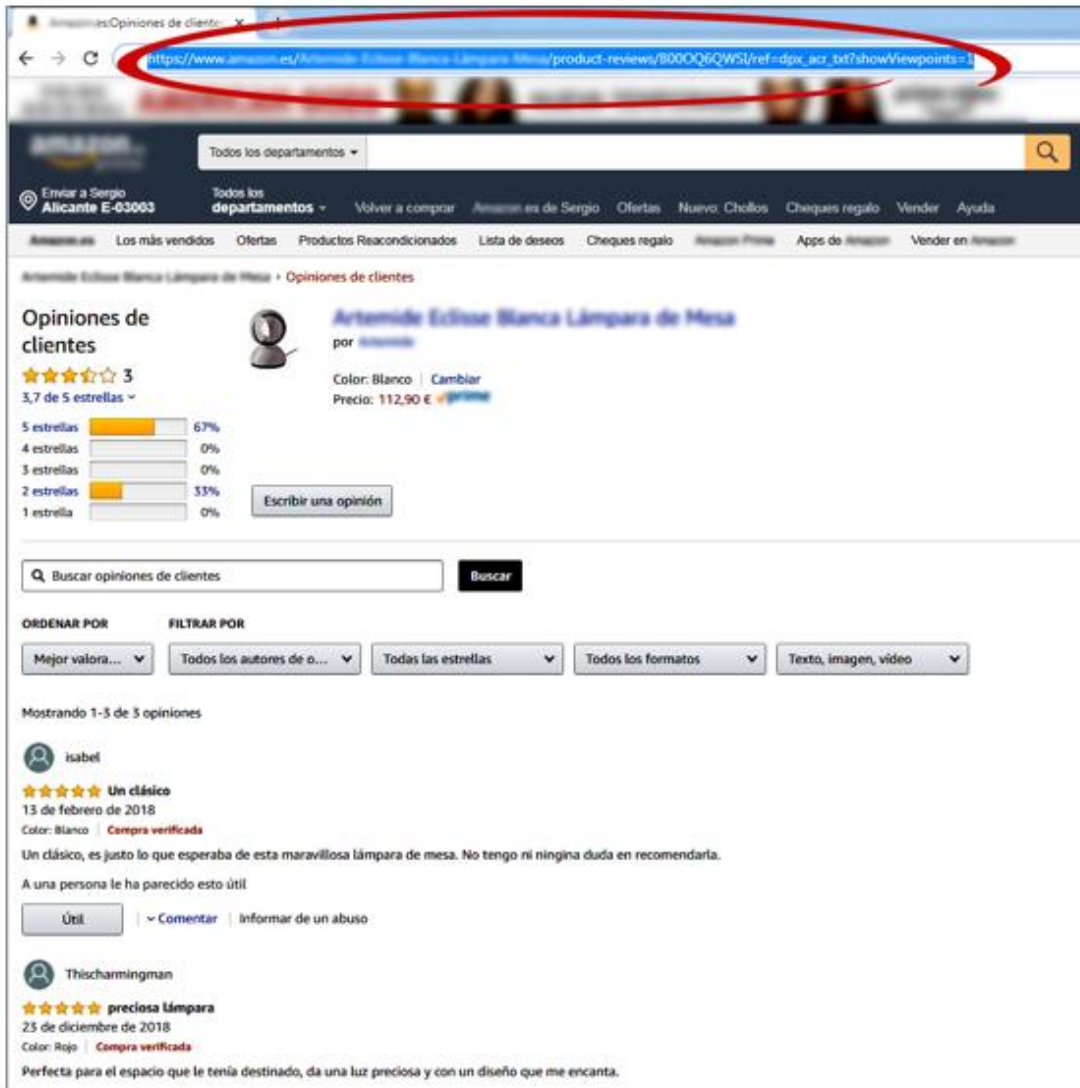
⁽⁵⁸⁾ Pouzdani popis: <https://webgate.ec.europa.eu/tl-browser/#/> Pružatelj kvalificiranog vremenskog žiga (Kvalificirani pružatelji usluge povjerenja — QTSP): kvalificirani pružatelj usluga povjerenja koji izrađuje i čuva digitalne certifikate te izrađuje i provjerava valjanost elektroničkih potpisa. Pružatelju usluga povjerenja status odobrava nadzorno tijelo i taj pružatelj u EU-u i Švicarskoj ima obvezu reguliranja postupaka elektroničkog potpisivanja.

⁽⁵⁹⁾ Članak 41. Uredbe eIDAS.

izmijenjena, s obzirom na to da certifikat, koji nosi digitalni potpis i vremenski žig, u prilogu sadržava vizualne informacije dobivene preko URL-a i koda HTML.

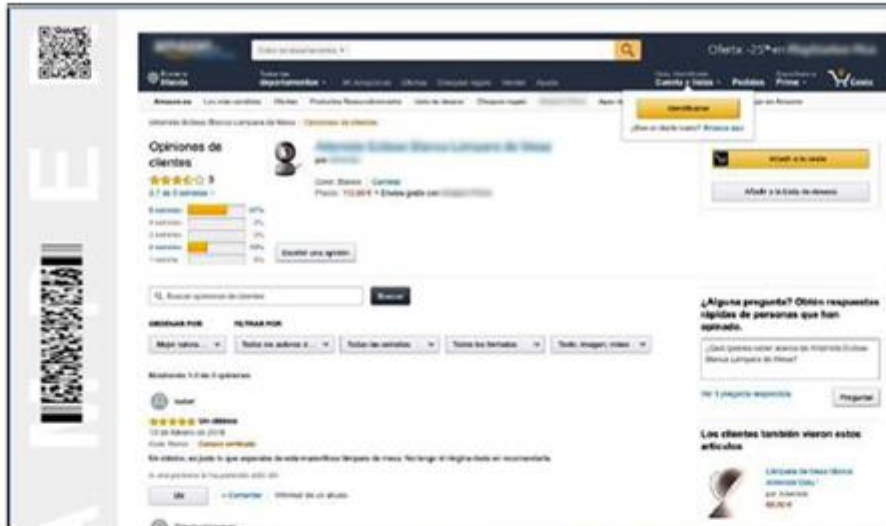
Stavljanje vremenskog žiga na statične mrežne stranice

Primjer 6.
Bez vremenskog žiga

Stavljanje vremenskog žiga na statične mrežne stranice: certifikat

This is the information provided by the address https://www.amazon.es/Artemide-Eclisse-Blanca-L-%C3%A9mpara-Mesa/product-reviews/B00OQ6QWSI/ref=dpx_acr_txt?showViewpoints=1, responding from IP address 216.137.57.191, when queried on Mar 15, 2019 6:32:25 PM (UTC) from the IP address 54.247.116.13.

The page source code (ref=dpx_acr_txt) has been included as attachment to this document.

User agent used on the query: Mozilla/5.0 (X11; Linux x86_64) AppleWebKit/537.36 (KHTML, like Gecko) Chrome/59.0.3071.86 Safari/537.36

This query has been performed by www.certification.com service from www.certification.com Ltd, which records and digitally signs its result in this PDF document on Mar 15, 2019 6:32:25 PM (UTC)

System of web content certification developed by www.certification.com. Patented and released to allow its open use. Patent number: www.certification.com

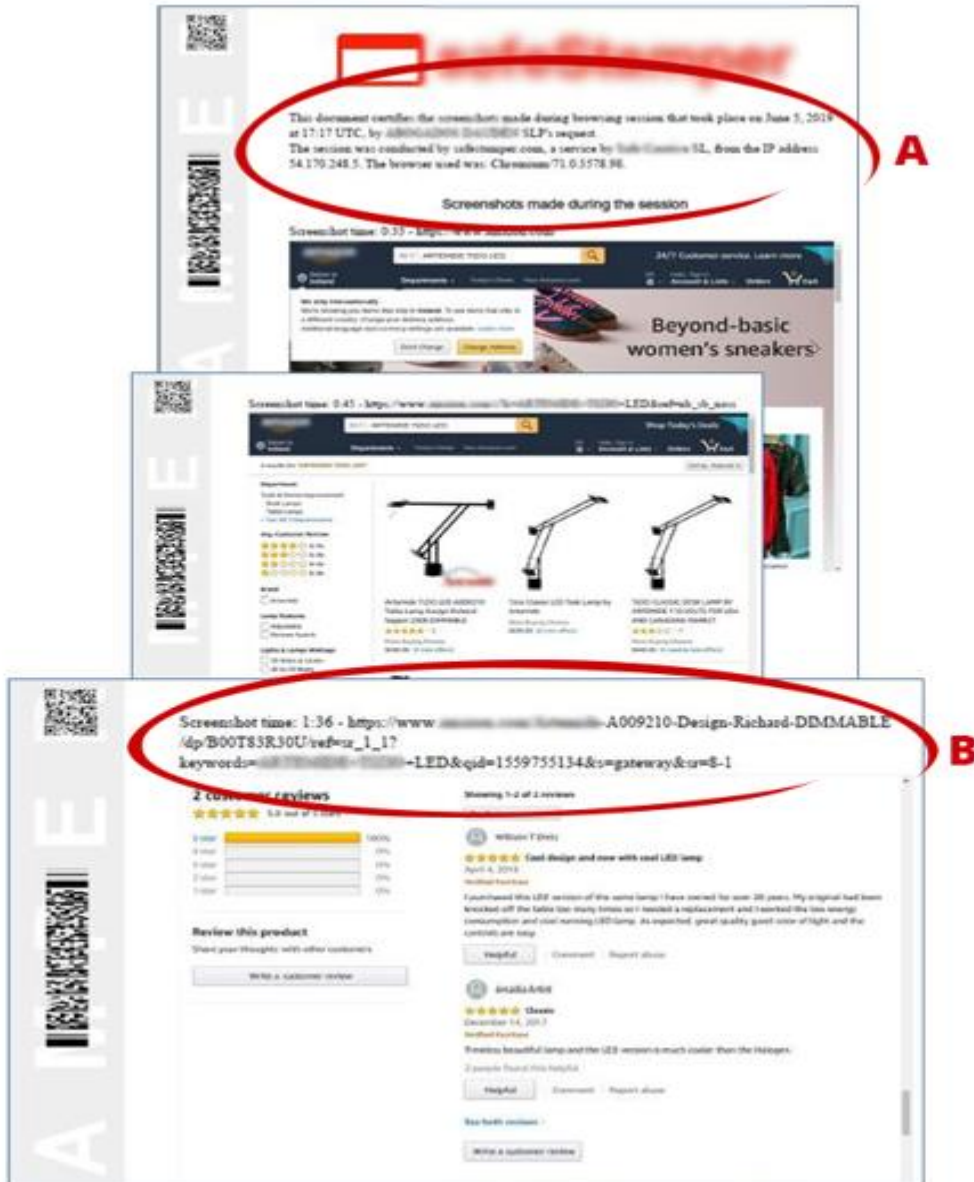
A

Primjer 7.
S vremenskim žigom

Izdavanje vremenskog žiga za sesije pregledavanja (ili „dinamične mrežne stranice”) korisnicima omogućuje da stave vremenski žig na više snimki zaslona ili snime videozapis sesije pregledavanja interneta, što se potvrđuje potpisanim certifikatom s vremenskim žigom koji sadržava informacije o videozapisu i snimke zaslona napravljene tijekom sesije pregledavanja (vidjeti naznake „A” i „B” u primjeru 8.).

Stavljanje vremenskog žiga na sesiju pregledavanja

Primjer 8.

Preporuke:

- Preporučuje se upotreba vremenskih žigova kao mjere opreza kako bi se osigurali dokazi o objavi određenog sadržaja;
- Kada se relevantni dokazi prikupljaju u više koraka, preporučuje se stavljanje vremenskog žiga na cijelu sesiju pregledavanja.

3.2.2.3 Forenzički softverski alati

Forenzički softverski alati ⁽⁶⁰⁾ upotrebljavaju se za pribavljanje digitalnih i računalno generiranih dokaza. Neki od njih namijenjeni su osobama koje nisu stručnjaci i besplatno su dostupni na internetu.

Ti se alati osobito mogu upotrebljavati za dohvaćanje informacija o relevantnom datumu koje su možda ugrađene u fotografije, videozapise ili program upotrijebljen za izradu mrežne stranice (metapodaci). Ti se podaci mogu koristiti za dokazivanje objave određenog sadržaja na internetu.

Forenzički softverski alati mogu se koristiti i za praćenje društvenih medija na način da bilježe objave s fotografijama.

Preporuke:

- Kada se dokazi pribavljaju s pomoću forenzičkih softverskih alata, preporučuje se navođenje informacija kojima se opisuje alat i načina na koji su informacije dobivene, o kojoj je vrsti informacija riječ i iz kojih su sadržaja preuzete, kao i datum i vrijeme kada su informacije dobivene.

3.2.3 Razdoblje i vrijeme provođenja istraživanja tržišta

U pogledu istraživanja tržišta postavlja se pitanje koje bi razdoblje trebalo biti obuhvaćeno istraživanjem—razdoblje prije datuma podnošenja prijave, u trenutku postupka, nakon datuma podnošenja prijave itd. Stoga bi stranka trebala uzeti u obzir preporuke navedene u nastavku.

Preporuke:

- Razdoblje istraživanja trebalo bi se odnositi na razdoblje u kojem je nastao povod žalbenom postupku jer istraživanje može pomoći utvrditi, na primjer, prepoznavanje određenog žiga.

Neovisno o tome, istraživanje provedeno prije ili nakon relevantnog datuma moglo bi sadržavati korisne podatke iako se njegova dokazna vrijednost može razlikovati ovisno o tome je li obuhvaćeno razdoblje blizu ili daleko od relevantnog datuma ⁽⁶¹⁾.

3.3 Načini predočanja dokaza

Odgovornost za podnošenje dokaza je na stranci u postupku. Nadalje, podnošenje dokaza trebalo bi biti dovoljno jasno i precizno kako bi se drugoj stranci omogućilo ostvarivanje prava na obranu i kako bi žalbena tijela ili uredi za intelektualno vlasništvo država članica mogli provesti svoje ispitivanje. Imajući na umu prethodno navedeno, Zajednička praksa uključuje preporuke o predočanju i strukturi dokaza, prihvatljivim oblicima za dostavu dokaza, veličini i opsegu te o kazalu priloga.

Također sadržava smjernice za udruge korisnika, stranke i njihove zastupnike o tome kako osmisliti i provesti istraživanje tržišta koje će biti podneseno kao dokaz u postupcima koji se odnose na žigove, kao i kontrolni popis koji mogu upotrebljavati žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica kao pomoćno sredstvo pri odlučivanju tijekom analize istraživanja.

⁽⁶⁰⁾ Alati koji pomažu istražiteljima da dohvate dokaze iz računala i utvrde, očuvaju, povrate i istraže predmetne informacije u skladu s digitalnim forenzičkim normama.

⁽⁶¹⁾ Na primjer: 12.7.2006., T-277/04, VITACOAT, EU:T:2006:202, st. 38.: „[...] prije svega treba istaknuti da, kako bi se postigla neuobičajeno visoka razina razlikovnosti kao rezultat mogućeg prepoznavanja javnosti, raniji žig mora u svakom slučaju biti poznat javnosti na datum podnošenja prijave žiga ili, ovisno o slučaju, na datum prvenstva na koji se poziva u prijavi [...]. Ipak, u načelu nije nezamislivo da bi istraživanje sastavljeno prije ili nakon tog datuma moglo sadržavati korisne naznake iako je jasno da će njegova dokazna vrijednost vjerojatno varirati ovisno o tome je li obuhvaćeno razdoblje blizu ili udaljeno od datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva predmetne prijave žiga.”

Nadalje, u poglavlju se navode minimalni standardi za pisane izjave i izjave svjedoka.

3.3.1 *Predočenje dokaza: prihvatljivi oblici, veličina i opseg*

Imajući u vidu određene razlike između načina podnošenja dokaza, za potrebe ove Zajedničke prakse izrađeno je pet skupina preporuka za: i. sve vrste podnesaka ii. podneske u papirnatom obliku, uključujući podnošenje fizičkih predmeta iii. elektroničke/e-podneske iv. podneske telefaksom i v. nosače podataka.

Međutim, trebalo bi naglasiti da e-podnesci, ako su dostupni, ostaju preferirano sredstvo za podnošenje podnesaka i dokaza. Nadalje, stranka ili njezin zastupnik uvijek bi trebali unaprijed provjeriti koje načine podnošenja priznaje predmetno žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice. Na primjer, neka tijela isključuju uporabu dokumenata u papirnatom obliku, a neka ne prihvaćaju podneske telefaksom.

3.3.1.1 *Sve vrste podnesaka*

Kao priloge trebalo bi podnijeti samo one dokazne elemente koji su navedeni u podnesku i na koje se upućuje u kazalu priloga.

Stranka koja podnosi zahtjev trebala bi razmotriti sljedeće ključne aspekte strukturiranog prikaza dokaza u vezi sa svim vrstama podnošenja.

Preporuke:

- Dokazi bi trebali biti sadržani u prilogima podnesku koji bi trebali biti uzastopno numerirani, na primjer: Prilog 1., Prilog 2. itd.
- Svaki bi se prilog trebao jasno razlikovati, na primjer, uvođenjem posebne naslovnice ili označavanjem Prilog 1., Prilog 2. itd. na vrhu prve stranice dokaza.
- Svaki podnesak s pisanim dokazima (odnosno unutar svakog priloga), ako je to moguće, treba imati numerirane stranice.
- Dokazi trebaju biti popraćeni kazalom priloga (opisan u potpoglavlju 3.3.2.1. u nastavku).
- Stranka bi u svoje podneske trebala uključiti objašnjenje o tome što svaki dokaz predstavlja ili namjerava dokazati.
- Svako upućivanje u podnesku na dostavljene dokaze trebalo bi sadržavati odgovarajući broj priloga naveden u kazalu priloga (opisan u potpoglavlju 3.3.2.1. u nastavku).
- Osim toga, ako se stranka poziva na dokaze priložene u drugom podnesku, trebalo bi ih jasno naznačiti (na primjer, Prilog 3. Obrazloženju žalbenih razloga).
- Ako je to potrebno, datum i potpis trebali bi biti sadržani na svakoj stranici ili dokazu u skladu s postupkom svakog žalbenog tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo države članice.
- Ako je nekoliko žigova, proizvoda i usluga ili datuma prikazano u jednom dokazu, relevantne informacije trebalo bi jasno naznačiti.
- Ako izvornici sadržavaju elemente u boji relevantne za spis (na primjer, potvrdu o registraciji⁽⁶²⁾ ili dokaz o stvarnoj uporabi), dokaze treba podnijeti u boji.

Stranke u žalbenom postupku trebale bi pažljivo razmotriti koliko dokaza moraju podnijeti kako bi utvrdile i dokazale relevantne činjenice. Trebale bi pažljivo odabrati dokaze koje će podnijeti u postupku s obzirom i na njihovu količinu i na kvalitetu te racionalno ocijeniti količinu dokaza i njihovu dokaznu vrijednost. Stoga bi stranke u postupku trebale uzeti u obzir točke u nastavku.

⁽⁶²⁾ 25.10.2018., T-359/17, ALDI, EU:T:2018:720, st. 45. –57.; 27.3.2019., T-265/18, Formata, EU:T:2019:197, st. 48.–53.

Preporuke:

- Ako je samo dio dokaza, na primjer, naslovnica i nekoliko stranica unutar dokaza, relevantno u određenom slučaju, stranka bi trebala podnijeti samo te relevantne stranice/dijelove;
- Međutim, na zahtjev, treba dostaviti punu/cjelovitu verziju dokaza.

3.3.1.2 Papirnatu podnesci, uključujući fizičke primjerke

U slučaju podneska u papirnatom obliku preporučuje se sljedeće:

Preporuke:

- Ako se dokumentacija (dokazi) šalje u odvojenim pakiranjima, na naslovnoj stranici kazala priloga treba navesti ukupan broj priloga, broj pakiranja i identifikaciju priloga sadržanih u svakom pakiranju.
- Savjetuje se upotreba običnog formata DIN-A4 nad drugim formatima ili sredstvima za sve dokumente koji se podnose, uključujući separatore između dodataka ili priloga. Unatoč tome, u svakom bi slučaju trebalo razmotriti čitljivost dokaza. Stoga mogu postojati posebne vrste dokaza (na primjer, plakati) u kojima je prikladniji veći format (na primjer, DIN-A1).
- Ne treba slati izvorne dokumente. Umjesto toga trebalo bi napraviti presliku (ako je potrebno, u boji) i poslati je kao prilog.
- Slanje fizičkih primjeraka, uzoraka itd. treba izbjegavati kad god je to moguće. Umjesto toga, trebalo bi ih slikati, ispisati (ako je to potrebno, u boji) i poslati kao dokument (prilog).
- Ako stranka u postupku pošalje slike fizičkih primjeraka/uzoraka, one bi trebale uključivati sve prikaze relevantne za određeni slučaj fotografiranjem svake strane uzorka kao i pojedinosti kao što su žig, jezik, datumi ili nazivi zemalja koje se na njemu mogu pojaviti. Kada je to moguće, oznake koje su element predmetnog uzorka također bi trebale biti zasebno fotografirane na ravnoj, horizontalnoj površini.
  - Ako je primjenjivo, drugi primjerak koji se prosljeđuje drugoj strani treba biti jasno označen.
  - Ako je primjenjivo, trebalo bi dostaviti drugi set elemenata u boji za slanje drugoj strani.

Također postoji mogućnost podnošenja dokaza zabilježenih na nosačima podataka. Ova je tema opisana u nastavku u potpoglavlju 3.3.1.5.

3.3.1.3 E-podnošenje

Ako stranka podnese dokaze elektroničkim putem (elektroničkom prijavom), treba imati na umu sljedeće preporuke.

Preporuke:

- Drugu presliku ne treba slati elektroničkim putem. Međutim, ako to zahtijeva žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice, u određenom roku potrebno je dostaviti papirnatu presliku.
- Ograničenja veličine datoteka ovise o tehničkim ograničenjima i mogućnostima svakog žalbenog tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo države članice.

Nadalje, budući da se prilozi (dokazi) moraju poslati kao datoteke, stranka bi trebala uzeti u obzir sljedeće.

Preporuke:

- Prilozi (dokazi) trebali bi biti sadržani u jednoj ili više datoteka koje su odvojene od datoteke koja

sadržava podnesak.

- Datoteka može sadržavati jedan ili više priloga. Ne bi trebalo biti obvezno stvarati jednu datoteku po prilogu. Međutim, preporučuje se da se prilozi dodaju uzlaznim numeričkim redoslijedom tijekom podnošenja te da se dovoljno jasno navedu (kako je opisano u nastavku).
- Datoteke bi trebale uključivati nazive, a u idealnom slučaju njihov sadržaj bi trebao biti utvrđen što je jasnije moguće (na primjer: Prilog 1., Prilog 2., Prilozi 1. do 6., Prilog 1. do 3. Računi itd.).

Ograničenje duljine naziva za navedene datoteke ovisi o tehničkim ograničenjima i mogućnostima svakog žalbenog tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo države članice.

3.3.1.4 Podnošenje telefaksom

Ako stranka podnese dokaze telefaksom, treba imati na umu sljedeće preporuke.

Preporuke:

- Ako se veća količina dokumentacije (dokazi) podnosi u različitim serijama, na naslovnoj stranici kazala priloga treba navesti ukupan broj priloga, broj serija i identifikaciju priloga sadržanih u svakoj seriji.
- Drugu presliku ne treba slati putem telefaksa. Međutim, ako to zahtijeva žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice, u određenom roku potrebno je dostaviti papirnatu presliku.

3.3.1.5 Nosači podataka (DVD-ovi, CD ROM-ovi, USB uređaji itd.) i drugi prihvatljivi oblici

Ako e-podnošenje nije dostupno ili veličina datoteke podnesenih dokaza premašuje tehničke mogućnosti određenog alata za e-podnošenje, samo tada treba podnijeti nosače podataka.

Ako stranka u postupku podnosi dokaze s pomoću nosača podataka kao što su USB uređaji itd., trebala bi slijediti preporuke o datotekama kao priložima predstavljenim u prethodnom potpoglavlju 3.3.1.3.

U iznimnim slučajevima u kojima se na nosačima podataka predaje vrlo velik broj datoteka, potrebno je organizirati dokaze u podmapama i izraditi zasebnu podmapu po prilogu (dokazu), umjesto podnošenja svih datoteka u jedinstvenoj velikoj mapi. Te podmape trebale bi uključivati nazive (koji odražavaju prilog koji sadržavaju), idealno navodeći njihov sadržaj što je jasnije moguće.

Ovaj dokument također sadrži *Potpuni pregled svih prihvaćenih formata za podnošenje dokaza u žalbenom postupku koji se odnosi na žigove*⁽⁶³⁾, koji se temelji na praksi unutarnjih žalbenih tijela ureda za intelektualno vlasništvo država članica i vanjskih žalbenih tijela i/ili sudova koji djeluju kao vanjska žalbena tijela u postupku koji se odnosi na žigove država članica. Prikupljeni podaci trebali bi biti korisni za udruge korisnika, kao i za stranke i njihove zastupnike.

Prihvaćanje formata navedenih u nastavku od strane žalbenih tijela ne dovodi u pitanje prihvaćanje drugih formata u budućnosti, na primjer, kao rezultat tehnološkog razvoja.

⁽⁶³⁾ Podaci prikupljeni u listopadu 2019.

Prihvatljivi formati dokaza	Papir	CD-ROM-ovi	DVD-ovi	USB uređaji	Vanjski tvrdi diskovi	Memorijske kartice	Drugi optički diskovi	MP3 preko e-podnošenja/e-žalbe	MP4 preko e-podnošenja/e-žalbe	Fizički primjerci/uzorci
AT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
BG	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
BX										
CY	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
CZ	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno	Nije dostupno
DE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
DK	✓			✓						✓
EE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ES	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
EUIPO	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓
FI	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
FR	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
GR	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓
HR	✓									
HU		✓	✓	✓				✓	✓	✓
IE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
IT	✓	✓	✓							
LV	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
LT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
MT										
PL	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
PT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
RO	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
SE										
SI	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
SK	✓	✓	✓					✓	✓	✓
UK										

Potrebno je naglasiti da, iako su nosači podataka prepoznati formati za podnošenje dokaza predmetnim žalbenim tijelima i uredima za intelektualno vlasništvo država članica kako je prethodno navedeno, ne mogu biti prihvaćeni svi formati datoteka sadržani u njima. Stoga su dokazi zabilježeni na nosačima podataka prihvatljivi u formatima koje je pojedinačno navelo i prihvatilo svako žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice.

Smjernice o formatima datoteka mogu se pronaći i u *Zajedničkom priopćenju o prikazu novih vrsta žigova* ⁽⁶⁴⁾. To priopćenje sadrži potpuni pregled prihvaćenih formata elektroničkih datoteka za prikaze svih vrsta žigova svakog ureda za intelektualno vlasništvo države članice.

⁽⁶⁴⁾ https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/about_euipo/who_we_are/common_communication/common_communication_8/common_communication8_hr.pdf

Preporuke:

- Kao minimalni standard žalbena tijela trebala bi prihvatiti podneske dostavljene na CD-ROM-ovima, DVD-ovima ili USB uređajima.

3.3.1.6 Ispisi i snimke zaslona: posebni zahtjevi

U ovom se potpoglavlju nalaze zaključci i preporuke Zajedničke prakse CP10 – *Kriteriji za procjenu otkrivanja dizajna na internetu*.

Nadalje, sljedeće preporuke primjenjive su na sve internetske stranice i aplikacije s kojih je moguće napraviti ispise ili snimiti zaslone.

Trebalo bi naglasiti da, kao i kod drugih dokaza, ispise ili snimke zaslona ne bi trebalo ručno mijenjati (uz iznimku numeracije stranica), na primjer, dodavanjem datuma objave relevantnog sadržaja ili izvora.

Preporuke:

- Ispisi i snimke zaslona priloženi kao dokaz trebaju sadržavati informacije o:
  - izvoru s kojeg je sadržaj preuzet (na primjer, URL adresa);
  - relevantnom datumu;
  - relevantnom sadržaju (na primjer, žig, proizvodi i usluge itd.).
- Kada ispis ili snimka zaslona ne sadržava sve relevantne informacije, preporučuje se da stranka podnese dodatne dokaze koji sadržavaju elemente koji nedostaju (na primjer, ako na relevantnoj objavi koja sadržava žig nema datuma, takva se informacija može nalaziti u komentarima, primjedbama ili dijeljenjima u društvenim medijima ili katalozima u internetskoj trgovini ili maloprodaji).
- Ako izvor (na primjer, URL adresa) nije u potpunosti vidljiv u ispisu ili snimci zaslona, preporučuje se dostaviti dodatne dokaze.
- Kad je riječ o ispisima, važno je razlikovati datum ⁽⁶⁵⁾ njegovog ispisa od datuma kada je relevantni sadržaj objavljen na internetu. Smatra se da je datum ispisa datum objave sadržaja, osim ako se može utvrditi raniji relevantni datum s URL adrese, sadržaja samog dokumenta ili bilo kojeg drugog dokaza.
- Kada se relevantne informacije prikazuju u obliku snimke zaslona, datumom objave relevantnog sadržaja smatrat će se datum na koji je napravljena snimka zaslona, osim ako se na temelju sadržaja same snimke zaslona ili bilo kojeg drugog dokaza može utvrditi raniji relevantni datum.
- U ispisu odnosno snimci zaslona može biti ugrađen datum na koji je izrađen, ovisno o vrsti upotrijebljenog računala i/ili uređaja. Taj datum može biti relevantan za objavu određenog sadržaja na internetu.

3.3.2 Struktura dokaza

Preporuke navedene u ovom potpoglavlju trebale bi se primjenjivati na sve podnesene dokaze bez obzira na to jesu li fizički podneseni, na nosačima podataka, elektroničkim putem ili telefaksom.

3.3.2.1 Kazalo priloga

Kako je prethodno navedeno, kako bi se olakšalo jasno i precizno predočenje dokaza, oni bi trebali biti sadržani u prilogima podnesku. Nadalje, stranka u postupku trebala bi sastaviti i dostaviti žalbenom tijelu ili uredu za intelektualno vlasništvo države članice, zajedno sa svojim dokazima, kazalo priloga.

⁽⁶⁵⁾ Datum koji računalo navodi pri „ispisivanju” sadržaja s mrežnih stranica (neovisno o tome je li riječ o tiskanom/papirnatom primjerku ili primjerku u PDF-u). Datum se prikazuje na vrhu ili na dnu odgovarajućih stranica.

Kazalo priloga treba biti podneseno zajedno s podnescima i biti u skladu s preporukama navedenima u nastavku.

Preporuke:

- Podnesci bi trebali sadržavati kazalo (odnosno kazalo priloga) u kojem se za svaki priloženi dokaz navode sljedeće informacije:
  - broj priloga;
  - kratak opis dokaza i, ako je to primjenjivo, broj stranica;
  - broj stranice podneska na kojoj se spominje dokaz ⁽⁶⁶⁾;
  - ako je to primjenjivo, naznaku da je određeni dokaz povjerljiv (što znači da je stranka podnijela obrazloženi zahtjev za povjerljivost u vezi s tim dokazom te bi ga trebalo označiti kao povjerljivog i kao takvog čuvati).
- Odgovarajuću naznaku odluke koja je predmet žalbe ili broj spisa (ovisno o fazi žalbenog postupka) trebalo bi uvrstiti na vrh kazala priloga;
- Ako je to primjenjivo, u slučaju podnošenja telefaksom, na prvoj stranici kazala priloga trebalo bi jasno naznačiti sadržavaju li podneseni prilozi/dokazi elemente u boji relevantne za spis;
- Također je preporučljivo, ali ne i obvezno, da stranka koja podnosi zahtjev u kazalu priloga navede na koje se posebne dijelove dokumenta (dokaze) oslanja u prilog svojim argumentima.

Radi lakšeg snalaženja, za stranke, njihove zastupnike i udruge korisnika izrađen je i priložen predložak kazala priloga kao Prilog 1. ovoj Zajedničkoj praksi.

3.3.2.2 Nestrukturirani dokazi: posljedice

Ako neki od uvjeta opisanih u predmetnom poglavlju nisu ispunjeni, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice mogu pozvati stranku da ispravi nedostatak. Vremenska ograničenja (rokovi) koje treba ispuniti kako bi se uklonio nedostatak ovise o postupku svakog žalbenog tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo države članice te bi ih trebalo navesti u podnesku u kojem se obavještava o nedostatku.

Preporuke:

Potrebno je ukazati na nedostatak ako se pojavi barem jedan od sljedećih scenarija:

- dokazi nisu sadržani u priložima podnesku (to može biti slučaj kada se u podnescima ili kazalu poziva na dokaze koji nisu priloženi njima – osim u situacijama u kojima su rokovi za podnošenje dokaza već istekli);
- prilozi nisu redom označeni brojevima;
- stranice u priložima nisu numerirane;
- nema kazala priloga podnesenih zajedno s podnescima;
- u kazalu za svaki priloženi dokument ili dokaz nije naznačeno:
  - broj priloga;
  - kratak opis dokaza i, ako je to primjenjivo, broj stranica;
  - broj stranice u podnesku na kojoj se spominje dokaz.

U slučaju da nedostaje samo kazalo priloga ili je ono manjkavo ili je jedan prilog manjkav, stranka bi trebala poslati samo novo kazalo ili prilog.

Ako nedostatak nije ispravljen u određenom roku, o prihvatanju dokaza odlučuje predmetno žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice.

⁽⁶⁶⁾ Članak 55. stavak 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 2018/625.

3.3.3 Struktura istraživanja tržišta

Ovo poglavlje sadržava niz preporuka o tome kako osmisлити i provesti istraživanje tržišta koje se može dostaviti žalbenim tijelima ili uredima za intelektualno vlasništvo država članica kao dokaz u postupcima koji se odnose na žigove⁽⁶⁷⁾. Te bi preporuke mogle pomoći u pronalasku nužnih zajedničkih elemenata koje treba sadržavati istraživanje.

U skladu s dobro utvrđenom praksom na razini EU-a, istraživanja tržišta obično se dostavljaju kao dokaz za dokazivanje stečene razlikovnosti ili ugleda žiga. Međutim, preporuke se mogu primijeniti i na druge vrste istraživanja tržišta u postupcima koji se odnose na žigove.

3.3.3.1 Zahtjevi za pružatelja istraživanja

U načelu, istraživanja bi trebali provoditi neovisni istraživački instituti, poduzeća ili drugi neovisni stručnjaci. S obzirom na složenost takvih vrsta istraživanja tržišta, stručnjaci zaduženi za njihovo provođenje trebali bi imati odgovarajuće znanje i/ili iskustvo. Među stručnjacima postoji konsenzus o tome da je bolje konzultirati specijalizirano poduzeće za provođenje istraživanja umjesto nespecijaliziranog. Specijalizirano poduzeće/ustanova za provođenje istraživanja bolje razumije svrhu istraživanja te stoga može bolje i pouzdanije strukturirati i provoditi istraživanje i tumačiti rezultate. Ipak, izbor stručnjaka/institucije za provođenje istraživanja ostaje diskrecijsko pravo stranaka.

Dostavljeno izvješće o istraživanju ne bi trebalo odbaciti samo zbog toga što stručnjak/institucija koji su proveli istraživanje nisu poznata/internacionalna/velika organizacija, pod uvjetom da su svi ključni elementi izvješća o istraživanju pravilno definirani i objašnjeni, a metodologija istraživanja zadovoljava standarde industrije. Ti ključni elementi mogu uključivati: relevantnu populaciju, opis uzorka, metodu prikupljanja odgovora, skup postavljenih pitanja i krajnje rezultate.

Kako bi se, među ostalim, potvrdila pouzdanost rezultata istraživanja tržišta, preporučuje se pružiti relevantne informacije o profesionalnom iskustvu stručnjaka⁽⁶⁸⁾/istraživačkog instituta ili poduzeća koje je provelo istraživanje.

3.3.3.2 Uzorak potrošača (metoda uzorkovanja, veličina uzorka)

Uzorak mora biti pokazatelj cjelokupne relevantne javnosti i mora biti odabran nasumično⁽⁶⁹⁾. Trebao bi biti osmišljen tako da broj i profil ispitanika (barem u smislu spola, dobi, regije/zemljopisne rasprostranjenosti, obrazovne razine, zanimanja i okruženja) bude reprezentativan za različite vrste potencijalnih potrošača predmetnih proizvoda i/ili usluga.

Pitanje kako odrediti je li istraživanje reprezentativno glavno je problem u praksi. Stoga bi moglo biti korisno razmotriti što „reprezentativno” znači u vezi s uzorkovanjem. Budući da je nemoguće intervjuirati cijelu populaciju ili svakog potrošača/relevantnog profesionalca, treba odrediti uzorak. Uzorak je mnogo manja skupina kojom se može upravljati. Planiran je tako da vjerno odražava cijelu skupinu koju treba ispitati; u idealnom slučaju, uzorak bi trebao biti točna minijaturna verzija „okoline” koju treba istražiti.

Reprezentativnost se može postići primjenom znanstvenog postupka uzorkovanja, odnosno „nasumične⁽⁷⁰⁾” metode uzorkovanja ili metode uzorkovanja s pomoću „kvote⁽⁷¹⁾⁽⁷²⁾” ili druge znanstvene

⁽⁶⁷⁾ Međutim, određena žalbena tijela ili uredi za intelektualno vlasništvo države članice mogu imati posebna pravila o dopuštenosti istraživanja tržišta koja mogu zahtijevati od stranaka da zatraže dopuštenje za izvođenje takve vrste dokaza. Nadalje, u nekim jurisdikcijama EU-a istraživanja mogu biti osmišljena zajedno s ili ih može odobriti žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice

⁽⁶⁸⁾ To može biti preslika životopisa stručnjaka ili profil poduzeća; popis njihovih publikacija o istraživanjima tržišta; informacije da je stručnjak sudjelovao na odgovarajućim konferencijama kao govornik; članstvo u profesionalnim udrugama itd.

⁽⁶⁹⁾ 29.1.2013., T-25/11, Cortadora de cerámica, EU:T:2013:40, st. 88.

⁽⁷⁰⁾ Metodom slučajnog odabira uzorak se nasumično odabire iz populacije na temelju sistematskih kriterija. Glavno načelo slučajnog uzorkovanja jest da svaki element okoline ima istu (predvidljivu) mogućnost odabira kao elementa uzorka.

metode koja također daje reprezentativne uzorke. Te metode odabiru ispitanike sustavno i aktivno, stvaraju nasumičan odabir i daju odgovarajući/reprezentativni uzorak.

Ovisno o predmetnim proizvodima i uslugama, relevantne potrošače može definirati ne samo teritorij, već i podjela na različite skupine: 1. opća javnost (potrošači općih, javno dostupnih proizvoda i usluga koje svatko može potraživati), 2. ili posebna skupina potrošača unutar opće javnosti (na primjer, osobe koje kupuju opremu određene svrhe koja nije relevantna za sve potrošače u općoj javnosti, na primjer, motorne kacige, opremu za golf, proizvode za njegu kontaktnih leća, pelene za bebe itd. koja je jasno namijenjena uporabi samo za poseban, manji segment opće javnosti) ili 3. profesionalce (potrošači određenih proizvoda i usluga koji obično nisu namijenjeni općoj javnosti).

Veličina uzorka koja se, na primjer, sastoji od 1 000 do 2 000 potrošača može se smatrati dovoljnom za opću javnost i opće proizvode i usluge. Međutim, veličina uzorka može obuhvaćati manji broj potrošača ovisno o populaciji države članice (relevantne javnosti), specifičnosti zemalja i području proizvoda i usluga. Iz toga slijedi da bi za stručnjake i specijaliziranije/specifičnije proizvode i usluge značajno manja veličina uzorka mogla biti reprezentativna i od dokazne vrijednosti sve dok se bira strogo nasumično. U usporedbi s ukupnim stanovništvom, korisnici specifičnih proizvoda ili usluga i profesionalne skupine općenito su homogeniji, a njihovi odgovori pokazuju značajno manje odstupanja.

Reprezentativnost uzorka stoga ne ovisi o velikom broju ispitanika.

Što je dopušteno odstupanje niže⁽⁷³⁾, to je veći stupanj sigurnosti da je istraživanje pouzdano i reprezentativno.⁽⁷⁴⁾

Kako bi se saželo, u izvješću o istraživanju trebalo bi navesti sljedeće:

- jasnu naznaku relevantne javnosti;
- je li relevantni „potrošač” u određenom slučaju opća javnost, posebna skupina ili su to profesionalni krugovi;
- jasno objašnjenje načina na koji je uzorak osmišljen i odabran te koja je znanstvena metoda upotrijebljena (s pomoću kvote, nasumična ili druga);
- potrebno je osigurati predmetne statističke podatke (tablice), uključujući informacije o distribuciji stanovništva barem u smislu regije, dobi, spola, obrazovne razine, zanimanja itd.;
- nedvosmisleno objašnjenje koja je veličina uzorka uzeta za određeni slučaj i objašnjenje njegove reprezentativnosti;
- potrebno je objasniti i svaki postotak naveden u istraživanju (odgovara li ukupnom broju ispitanika ili samo onima koji su odgovorili).

⁽⁷¹⁾ Uzorkovanjem kvote pokušava se oblikovati uzorak kao minijturni model koji odražava sociodemografsku strukturu odgovarajuće okoline što je moguće bliže određivanjem ciljeva za sastav uzorka, na primjer, u smislu spola, dobi, regionalne distribucije i zanimanja, na temelju statističkih podataka iz drugih izvora. Ispitivači su dužni intervjuirati određeni broj ljudi koji imaju određena sociodemografska obilježja ili kombinacije obilježja kako bi struktura uzorka odgovarala strukturi okoline.

⁽⁷²⁾ U oba slučaja (nasumično uzorkovanje i uzorkovanje s pomoću kvote) podaci se moraju odmjeriti ako struktura uzorka (na primjer, s obzirom na dob ili spol) značajno odstupa od sociodemografske ciljne strukture predmetne okoline. U postupku ponderiranja, osobe koje su nedovoljno zastupljene u uzorku dobivaju veći faktor ponderiranja (> „1”), odnosno u većoj su mjeri uključene u procjenu, dok osobe koje su prezastupljene dobivaju razmjerno niži faktor ponderiranja (< „1”). Time se osigurava da uzorak u skladu s time odražava strukturu relevantne okoline.

⁽⁷³⁾ **Dopušteno odstupanje** izražava najveću očekivanu razliku između parametra stvarne populacije i procjene uzorka tog parametra. Da bi bilo značajno, dopušteno odstupanje trebalo bi biti kvalificirano izjavom o vjerojatnosti (često izražena u obliku razine pouzdanosti). U statistici, **razina pouzdanosti** upućuje na vjerojatnost da je procjena lokacije statističkog parametra (na primjer, aritmetičke sredine) u ispitivanju uzorka pouzdana i za populaciju.

⁽⁷⁴⁾ Na primjer: izaberemo li razinu pouzdanosti od 95 % i dopušteno odstupanje od 5 %, bit ćemo sigurni u rezultat s $\pm 5\%$ mogućnosti za pogrešku i 95 % uvjerenja da je odabrani uzorak reprezentativan za cijelu populaciju. Razina pouzdanosti od 95 % s dopuštenim odstupanjem od 5 % jest pristup uzorkovanja koji se općenito prihvaća kao reprezentativan.

3.3.3.3 Način provođenja istraživanja (licem u lice, telefonom, internetom itd.)

Ne postoji obvezna metoda ili način provođenja te postoji nekoliko različitih načina provođenja istraživanja, svaki sa svojim prednostima i nedostacima. Uobičajeni načini ispitivanja su intervjui licem u lice, telefonski intervjui i internetska sučelja (uglavnom u obliku tzv. internetskih panela).

Metoda i okolnosti u kojima se ispitanici ispituju izravno utječu na kakvoću i pouzdanost rezultata istraživanja. Važno je objasniti metode odabrane za provođenje istraživanja u izvješću o istraživanju, inače se pouzdanost istraživanja može dovesti u pitanje.

Metodu provođenja istraživanja treba odabrati uzimajući u obzir:

1. relevantnu javnost i broj potencijalnih ispitanika;
2. potrebu da se ispitanicima prikaže predmet ispitivanja (znak, ambalaža proizvoda);
3. mogućnost osiguranja sljedivosti odgovora (da jedna osoba odgovori samo jednom te da ispitanik ne može naknadno promijeniti odgovore);
4. potrebu za stvaranjem uvjeta u kojima ispitanici spontano odgovaraju (na primjer, ograničeno vrijeme za odgovaranje na upitnik, onemogućavanje pretraživanja interneta/drugih izvora informacija).

Odgovarajuću metodu provođenja istraživanja trebao bi odabrati stručnjak za provođenje istraživanja za svaki pojedinačni slučaj.

U pogledu internetskih istraživanja, u izvješću o istraživanju treba jasno dokazati da je uzorak potrošača reprezentativan i da su ispitanici dostavili odgovore u kontroliranom okruženju. U slučaju internetskih panela, ispitanike bi trebali nasumično birati članovi panela. Ispitanici bi trebali proći postupak provjere kojim se osigurava da doista pripadaju relevantnoj javnosti. Kontrolirani okvir za analizu pridonosi potvrdi značaja rezultata (na primjer ako je ispitanik prekinuo istraživanje iz bilo kojeg razloga, njegovi odgovori bili bi isključeni).

Ukratko, u izvješću o istraživanju trebalo bi navesti sljedeće:

- informacije o primijenjenoj metodi prikupljanja odgovora (metodi provođenja istraživanja); i
- objašnjenje zašto je ta metoda odabrana kao primjerena u određenom slučaju.

3.3.3.4 Struktura i tekst upitnika u istraživanju

U svakom je slučaju važno osmisliti objektivnu metodu ispitivanja raščlanjenu na skup neutralnih pitanja koja odgovaraju svrsi istraživanja. Postavljena pitanja ne smiju biti sugestivna ⁽⁷⁵⁾. Trebalo bi izbjegavati dvostruka pitanja (pitanja u istraživanju ne bi trebala biti složena, već bi se trebala usredotočiti na jednu temu) – upitnik bi trebao biti jednostavan i sažet.

Dokazna vrijednost istraživanja ovisi o načinu formuliranja pitanja. Istraživanje se može sastojati od kombinacije zatvorenih ⁽⁷⁶⁾ i otvorenih pitanja ⁽⁷⁷⁾. Treba uzeti u obzir je li odabrana odgovarajuća vrsta pitanja s obzirom na cilj istraživanja ⁽⁷⁸⁾.

Preporučuje se ne koristiti isti jedinstveni test ili upitnik za različite vrste istraživanja. Naprotiv, za svaku vrstu istraživanja trebali bi se upotrebljavati različiti upitnici i ispitni uzorci.

S obzirom na njihove različite svrhe, preporučuje se ne kombinirati protokole ispitivanja, na primjer, jedan

⁽⁷⁵⁾ 13.9.2012., T-72/11, Espetec, EU:T:2012:424, st. 79.

⁽⁷⁶⁾ Na zatvorena pitanja može se odgovoriti s „da”, „ne”, „možda” ili ona imaju ograničen skup mogućih odgovora (kao što su: „A”, „B”, „C”).

⁽⁷⁷⁾ Otvorena pitanja su pitanja koja omogućuju nekome da odgovori na pitanje u slobodnom obliku.

⁽⁷⁸⁾ Neki primjeri sugestivnih pitanja mogu se naći u: 15.12.2005., T-262/04, Trodimenzionalni žig u obliku upaljača s kremenom, EU:T:2005:463, st. 83.–86.; 13.9.2012., T-72/11, Espetec, EU:T:2012:424, st. 79.

(isti) test za ispitivanje stečene razlikovnosti ili ugleda ili provoditi obje vrste ispitivanja u okviru istog intervjua u sklopu istraživanja ili s istim ispitanikom.

U pogledu teksta i strukture upitnika, preporučuje se sljedeće:

- U istraživanju bi trebalo koristiti jasno strukturirana pitanja koja slijede isti redoslijed i format za sve ispitanike.
- Jezik tih pitanja trebao bi biti jasan i sažet.
- Postavljena pitanja ne bi smjela navoditi i usmjeravati ispitanika u špekulacije u koje se taj ispitanik nikada ne bi upustio da to pitanje nije postavljeno.
- Pitanja treba formulirati na način da se dobiju spontani odgovori.
- Otvorenim i nepotpomognutim pitanjima obično treba davati više težine.
- Treba zabilježiti odgovore točno kako glase, a ne kraticu, sažetak ili pregled odgovora.
- Odgovori kao što su „da”, „ne” ili „ne znam” jednostavni su i najlakše ih je razumjeti i mjeriti. U tu svrhu potrebna su zatvorena pitanja, iako je ponekad bitno utvrditi skalu i znati više o mišljenju ili sklonostima potrošača: u takvim slučajevima potrebna su otvorena pitanja.
- Potrebno je objaviti cjelovit popis pitanja uključenih u upitnik.
- Potrebno je objaviti ukupan broj svih odgovora danih u istraživanju.
- Upute dane ispitivačima također moraju biti navedene.

Budući da se istraživanja tržišta često dostavljaju kao dokaz za dokazivanje stečene razlikovnosti ili ugleda, ova Zajednička praksa pruža opće smjernice o „ispitnom pristupu u tri koraka” koje mogu biti korisne posebno za stranke u postupku i njihove zastupnike.

Međutim, potrebno je naglasiti da broj i tekst pitanja treba uvijek definirati stručnjak za provođenje istraživanja za svaki pojedinačni slučaj.

Stečena razlikovnost

Test u tri koraka u biti ima za cilj utvrditi sposobnost ispitanika **da spontano prepoznaju** određeni predmet ispitivanja ⁽⁷⁹⁾, ponekad i između većeg broja drugih ⁽⁸⁰⁾, u vezi s određenom vrstom proizvoda ili usluge (prepoznavanje), kao one koji potječu iz samo jednog specifičnog komercijalnog izvora.

Takva struktura pitanja predstavlja mehanizam filtriranja kojim se omogućuje mjerenje stupnja razlikovnosti koja proizlazi iz udjela osoba koje predmet ispitivanja pripisuju isključivo samo jednom određenom izvoru komercijalnog podrijetla.

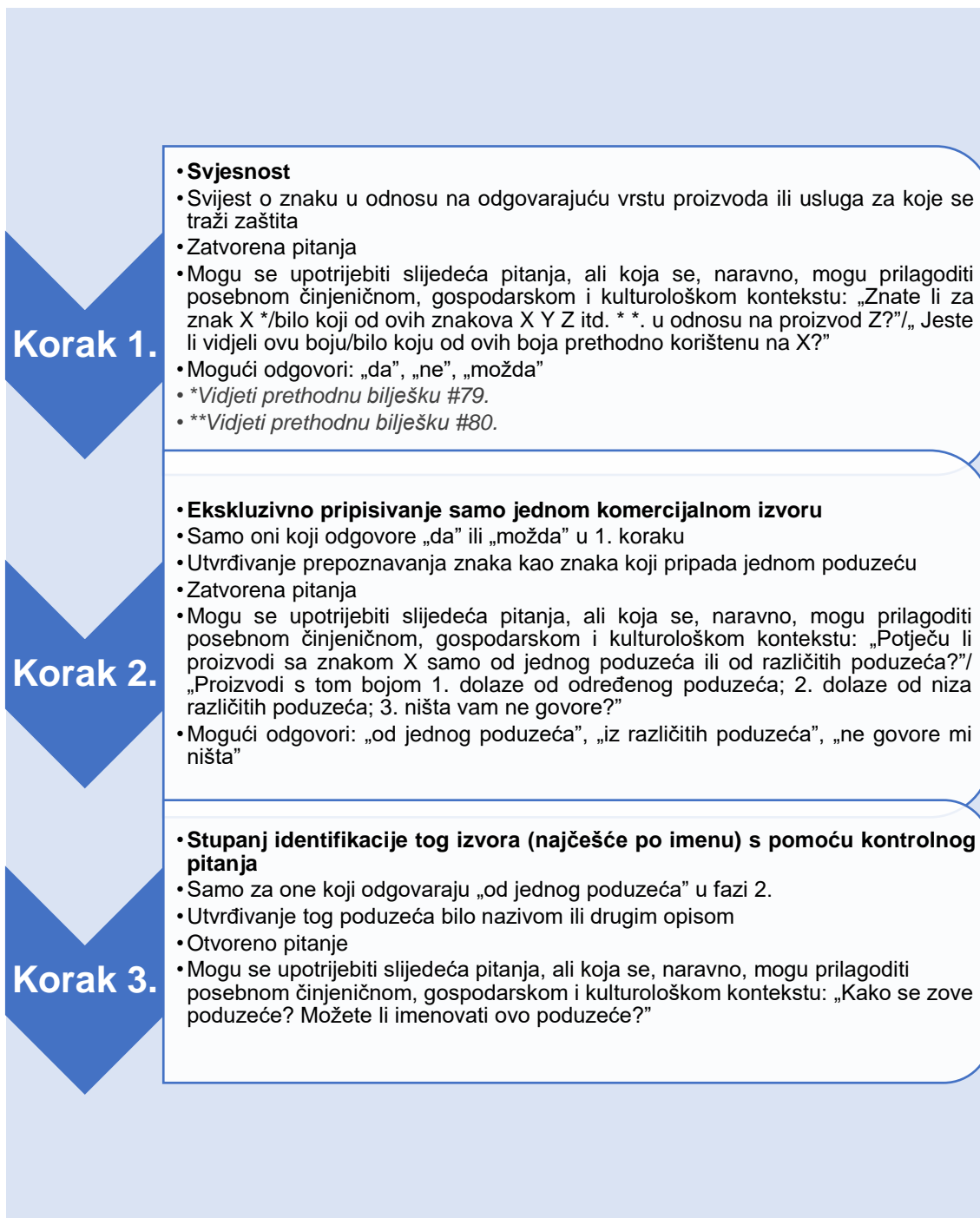
Samo pozitivni odgovori vode ispitanika na sljedeće pitanje. Slijedom toga, na svakom koraku izgubit će se određen broj ispitanika.

Drugi je korak ispitivanja odlučujući jer se njime određuje udio osoba koje zbog žiga predmet ispitivanja u kontekstu određenih proizvoda ili usluga pripisuju samo jednom poduzeću.

Treći korak osmišljen je kao dodatna unakrsna provjera; nije potrebno da su odgovori točni ili da ispitanici mogu aktivno i ispravno imenovati to određeno poduzeće. Međutim, u ovoj bi fazi trebalo uzeti u obzir utjecaj negativnih ili netočnih odgovora ili pretpostavljenih odgovora o razlikovnosti. U biti, prva dva zatvorena pitanja određuju stupanj stečene razlikovnosti, dok se treće otvoreno pitanje može smatrati dodatnim čimbenikom koji jača takvu razlikovnost, a da pri tome ne predstavlja odlučujući čimbenik.

⁽⁷⁹⁾ Neki primjeri pitanja mogu se pronaći u: Odluka žalbenog vijeća, 18.4.2018., u predmetu R 972/2017-2, st. 6., žalba Općem sudu, 10.10.2019., T-428/18, mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!, EU:T:2019:738, st. 71. (tužba odbačena).

⁽⁸⁰⁾ 15.12.2005., T-262/04, Trodimenzionalni žig u obliku upaljača s kremenom, EU:T:2005:463, st. 84.

Ugled

Istraživanja kojima se mjeri ugled žiga u bitnome se moraju usredotočiti na utvrđivanje stupnja aktivnog prepoznavanja među potrošačima. Za mjerenje ugleda primjerena su otvorena pitanja koja zahtijevaju aktivno znanje i nepotpomognuto sastavljanje odgovora samih ispitanika.

Pravno gledano, procjenjuje se može li žig imati koristi od većeg opsega zaštite zbog stupnja „prepoznavanja” od strane ispitanika, to jest izravne i neposredne asocijacije ili više dobivenih opisnih

informacija.

Preporučuje se formulirati pitanja na način koji ispitanicima omogućuje da daju spontane odgovore. Ti se slobodno formulirani odgovori zatim analiziraju s pomoću sustava kategorija (ključ za kodiranje).

Preporučena struktura upitnika također obuhvaća tri koraka.

U prvom koraku, pitanje treba biti osmišljeno tako da mjeri spontanu svijest o znaku/znakovima.

U drugom koraku, ispitanike bi trebalo zamoliti da opišu što znaju o znaku i što s njim povezuju. Ispitanici sami moraju formulirati svoje opise, bez pomoći bilo koje unaprijed formuliране kategorije odgovora. Relevantni postotak za predmetno pravno pitanje određuje se na temelju udjela ispitanika koji su upoznati sa žigom i koji istodobno mogu točno opisati relevantne vrste proizvoda ili usluga koje pruža nositelj žiga.

Pravno odlučujući zaključak, „aktivno znanje”, određuje se pomoću pitanja postavljenog u drugom koraku. Pretpostavlja svjesnost, mjerenu pitanjem iz prvog koraka, na individualnoj razini.

U trećem koraku mogu se postaviti neka neobvezna pitanja kako bi se detaljno utvrdilo mišljenje ispitanika za daljnju analizu (na primjer, u pogledu obilježja proizvoda i usluga, posebice interesa potrošača za određene proizvode i usluge itd.).

Ovaj pristup ilustrira sljedeća struktura:

Korak 1.

- **Spontana svijest o žigu bez navođenja povezane vrste proizvoda ili usluga**
- Mogu se upotrijebiti sljedeća pitanja, ali koja se naravno mogu prilagoditi konkretnom činjeničnom, gospodarskom i kulturološkom kontekstu: „Znate li ovaj znak/neke od ovih znakova?“/ „Među ovim znakovima možete li, molim vas, odabrati one koje ste vidjeli, ili vam se čine poznatima, ili su vam potpuno nepoznati?“

Korak 2.

- **Provjerena svijest**
- Ispravne asocijacije o vrsti predmetnih proizvoda ili usluga (aktivno znanje s pomoću nepotpomognutih asocijacija aktivnim, nepotpomognutim opisom povezanih proizvoda/usluga ili drugim točnim informacijama koje padaju na pamet (otvoreno pitanje).
- Mogu se upotrijebiti sljedeća pitanja, ali koja se naravno mogu prilagoditi konkretnom činjeničnom, gospodarskom i kulturološkom kontekstu: „Što mi možete reći o ovome?“/ „U pogledu znakova koje ste već vidjeli ili vam se čine poznatima, što znate o svakome od njih, na što se oni odnose?“

Korak 3.

- **Dodatna neobvezna pitanja za dobivanje informacija za daljnju analizu**
- Na primjer, o obilježjima samih proizvoda ili usluga ili ugledu proizvođača proizvoda ili usluge ili drugim pitanjima pokazateljima
- Osim toga, može se odrediti skupina osoba zainteresiranih za kupnju relevantnih proizvoda ili usluga.
- Mogu se upotrijebiti sljedeća pitanja, ali koja se naravno mogu prilagoditi konkretnom činjeničnom, gospodarskom i kulturološkom kontekstu: „Mislite li da su proizvodi koji se prodaju pod ovim logotipom visoke kvalitete ili su obično prosječne kvalitete ili su ispod prosjeka u smislu kvalitete?“ / „Koliko vas osobno zanima ova specifična vrsta proizvoda ili usluge? Biste li rekli da ste jako zainteresirani, donekle zainteresirani ili da uopće niste zainteresirani?“

3.3.3.5 Kontrolni popis: pomoćno sredstvo za procjenu sadržaja i standarda za istraživanje

U načelu, kontrolni popis u nastavku mogu upotrebljavati žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica kao pomoćno sredstvo za procjenu sadržaja i standarda kojima bi trebala odgovarati istraživanja tržišta.

Kazalo	Pitanje	Odgovor
Dostavljena dokazna sredstva		
1	Predstavlja li istraživanje dio većeg skupa dokaza ili je jedini dokaz?	Dio skupa dokaza/je dini dokaz
Svrha istraživanja		
2	Je li svrha istraživanja jasno naznačena?	Da/Ne
Zahtjevi u pogledu stručnjaka/institucije za provođenje istraživanja		
3	Je li istraživanje proveo neovisni stručnjak/institucija?	Da/Ne
4	Postoje li dokazi da stručnjak/institucija ima odgovarajuće kvalifikacije i/ili iskustvo?	Da/Ne
Odgovor „ne” na bilo koje od ovih pitanja može dovesti do odbacivanja istraživanja jer se rezultati mogu smatrati nepouzdanima. To pitanje ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica.		
Relevantno tržište i ekstrapolacija		
5	Je li relevantna javnost koja će biti ispitana jasno definirana?	Da/Ne
6	Je li relevantna javnost koja se ispituje ista kao i tržište na kojem se žig upotrebljava i/ili na kojem nositelj prava djeluje?	Da/Ne
7	Ovisno o žigu, vrsti proizvoda i usluga, je li istraživanje provedeno na cijelom području EU-a/određene države članice?	Da/Ne
8	Je li provedena teritorijalna ekstrapolacija ⁽⁸¹⁾ ? Ako je odgovor da, je li osnova za ekstrapolaciju objašnjena u podnescima?	Da/Ne
Općenita preporuka jest da odgovori na pitanja 5., 6. i 7. budu „da” te da treba voditi računa o odgovoru na pitanje 8. kako bi se ocijenila pouzdanost istraživanja kao dokaza. To pitanje ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica.		
Uzorak potrošača		
9	Je li uzorkovanje populacije jasno i u potpunosti objašnjeno?	Da/Ne
10	Je li utvrđena i dosegnuta najmanja preporučena veličina uzorka?	Da/Ne
11	Je li postavljena dovoljna razina pouzdanosti uzorka i dopuštenog odstupanja?	Da/Ne
12	Jesu li dostavljene statističke tablice i neobrađeni podaci?	Da/Ne
Odgovor „ne” na bilo koje od ovih pitanja može dovesti do toga da se istraživanje odbaci kao nepouzdan. To pitanje ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica.		
Metoda provođenja istraživanja		
13	Postoji li opis načina ispitivanja ispitanika i provođenja istraživanja (licem u lice ⁽⁸²⁾ , telefonski, na internetu itd.) i, ako je to primjenjivo, tko ga je proveo?	Da/Ne
14	Postoji li jasan opis rezultata i/ili objašnjenje o tome kako su rezultati ocijenjeni?	Da/Ne

⁽⁸¹⁾ To se primjenjuje ako se istraživanjem namjerava obuhvatiti više od jedne države članice. Taj koncept prikazan je, na primjer, u: 25.7.2018., u spojenim predmetima C-84/17 P, C-85/17 P i C-95/17 P, Trodimenzionalni žig u obliku ploče čokolade s četiri reda, EU:C:2018:596, st. 80.–83.; 24.2.2016., T-411/14, Oblik boce „contour” bez utora, EU:T:2016:94, st. 80.

⁽⁸²⁾ Ako je odgovor da, gdje? U kući, u trgovini itd.?

15	Jesu li dostavljene preslike uputa ispitivačima i pitanja? To može uključivati i rezultate provjere valjanosti, knjige kodova i naznake o rasponu mogućih odgovora dostupnih ispitanicima.	Da/Ne
16	Jesu li ista pitanja postavljena svim ispitanicima istim redoslijedom?	Da/Ne
17	Postoje li informacije o tome kako ⁽⁸³⁾ i kojim sredstvima je znak prezentiran ispitanicima? Je li znak prikazan ispitanicima u istom obliku kao što se pojavljuje u prijavi ili kako je registriran ⁽⁸⁴⁾ ?	Da/Ne
<p>Ako je bilo koji od tih odgovora „ne”, istraživanje se može odbaciti kao nepouzdan. To pitanje ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica. Međutim, ako je odgovor „ne” na pitanje „je li znak prikazan ispitanicima u istom obliku kao što se pojavljuje u prijavi ili kako je registriran”, tada je potrebno navesti/provesti dodatne informacije/dodatno ispitivanje. To pitanje ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica.</p>		
Vrste pitanja		
18	Postoji li preslika točnog teksta ponuđenih pitanja?	Da/Ne
19	Ima li sugestivnih pitanja u upitniku?	Da/Ne
20	Je li istraživanje provedeno na način kojim se utvrđuju predmetni žig, proizvodi ili usluge?	Da/Ne
<p>Istraživanja bi trebala prihvatiti samo ako se poštuje struktura pitanja (odgovor 18. je „da”), pitanja nisu sugestivna (odgovor 19. je „ne”) i naznačeni su žigovi/proizvodi/usluge (odgovor 20. je „da”). No, to pitanje ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica. Nadalje, u pogledu pitanja 18. važno je napomenuti da bi trebalo slijediti različite strukture upitnika ovisno o svrsi istraživanja – kako je objašnjeno u prethodnom potpoglavlju „<i>Struktura i tekst upitnika</i>”.</p>		
Upravljanje pristranošću i pogreškama		
21	Postoji li opis dodatnih mjera poduzetih kako bi se dodatno smanjile pogreške i pristranost, na primjer, kontrolna ispitivanja?	Da/Ne
22	Je li bilo kakvo prethodno istraživanje provedeno za relevantni proizvod/uslugu u određenom sektoru na relevantnom području?	Da/Ne
<p>Istraživanje bi trebalo sadržavati odjeljak u kojem istraživač dokazuje da je procijenio moguću pristranost i pogrešku tijekom cijelog postupka osmišljavanja, izvođenja istraživanja i faze izvještavanja o istraživanju (odgovor 21. je „da”).</p>		

3.3.4 Predlošci

Pisane izjave često se podnose u postupcima koji se odnose na žigove. Stoga Zajednička praksa sadrži prijedloge o minimalnom standardu sadržaja pisanih izjava i izjava svjedoka. Oni mogu biti korisni za udruge korisnika, stranke u postupku i njihove zastupnike te im mogu pomoći u prikupljanju i podnošenju takvih dokaza u postupcima koji se odnose na žigove. Nadalje, to može pomoći u postupcima donošenja odluka žalbenih tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo država članica jer utvrđuje minimalni standard za izjave o kojima se raspravljalo i koje su dogovorili različiti dionici EU-a. Međutim, procjena tih dokaza uvijek ostaje diskrecijsko pravo žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica.

⁽⁸³⁾ Na primjer: ispitivač je ispitanicima pokazao samo riječ/znak bez da ga je izrekao (10.10.2012., T-569/10, BIMBO DOUGHNUTS, EU:T:2012:535, st. 72.–73.).

⁽⁸⁴⁾ 19.6.2019., T-307/17, Figurativni žig Europske unije koji prikazuje tri usporedne trake, EU:T:2019:427, st. 133.–137.; 10.11.2014., T-402/02, Figurativni žig Europske unije koji prikazuje oblik zamotanog omota (oblik omota slatkiša), EU:T:2004:330, st. 88.; 10.11.2004., T-396/02, Oblik slatkiša, EU:T:2004:329, st. 66.

3.3.4.1 Pisane izjave

Preporučuje se uključiti sljedeće elemente u pisane izjave ⁽⁸⁵⁾:

- a) mjesto i datum;
- b) naslov dokumenta;
- c) puno ime davatelja pisane izjave/deklaranta;
- d) identifikacijski broj ili drugi nacionalni identifikacijski broj davatelja pisane izjave/deklaranta;
- e) zanimanje davatelja pisane izjave/deklaranta;
- f) obiteljski, profesionalni ili osobni odnos, pripadnost, suradnja ili zajednički poslovni interesi davatelja pisane izjave/deklaranta i stranaka u sporu; ako je to primjenjivo, u slučajevima kad je izjava sastavljena u profesionalnom, poslovnom ili drugom radnom svojstvu, adresu na kojoj davatelj pisane izjave/deklarant radi, položaj koji ima i naziv poduzeća ili poslodavca;
- g) potvrdu o svrsi izjave;
- h) deklaraciju/izjavu o specifičnim činjenicama, bez ikakvih zakonskih procjena ili mišljenja;
- i) izjavu o istinitosti podataka;
- j) ako je to primjenjivo, broj listova priloženih uz pisanu izjavu;
- k) potpis.

Treba naglasiti da je navedeni popis samo indikativan i ne utječe na važnost ili dokaznu vrijednost pisanih izjava. On je **neiscrpan**, stoga je potrebno dodati sve druge elemente koji su relevantni (ili koji se zahtijevaju nacionalnim pravom) žalbenim tijelima ili uredima za intelektualno vlasništvo država članica.

3.3.4.2 Izjave svjedoka

Preporučuje se uključiti sljedeće elemente u izjave svjedoka ⁽⁸⁶⁾:

- a) mjesto i datum;
- b) naslov dokumenta;
- c) puno ime svjedoka;
- d) identifikacijski broj ili drugi nacionalni identifikacijski broj svjedoka;
- e) zanimanje svjedoka;
- f) obiteljski, profesionalni ili osobni odnos, pripadnost, suradnju ili zajedničke poslovne interese svjedoka i stranaka u sporu; ako je to primjenjivo, u slučajevima kad je izjava sastavljena u profesionalnom, poslovnom ili drugom radnom svojstvu, adresu na kojoj svjedok radi, položaj koji ima i naziv poduzeća ili poslodavca;
- g) potvrdu o svrsi izjave;
- h) izjavu o specifičnim činjenicama, bez ikakvih zakonskih procjena ili mišljenja;
- i) izjavu o istinitosti podataka;
- j) ako je to primjenjivo, broj listova priloženih uz izjavu;
- k) potpis.

Treba naglasiti da je navedeni popis samo indikativan i ne utječe na važnost ili dokaznu vrijednost izjava svjedoka. On je **neiscrpan**, stoga je potrebno dodati sve druge elemente koji su relevantni (ili koji se zahtijevaju nacionalnim pravom) žalbenim tijelima ili uredima za intelektualno vlasništvo država članica.

3.4 Povjerljivost dokaza

Ova Zajednička praksa ne odnosi se na Opću uredbu o zaštiti podataka br. 2016/679 (dalje u tekstu „Opća uredba”) ili druge akte koji se odnose na tu temu – osim pitanja anonimizacije osobnih podataka fizičkih osoba i osobnih podataka povezanih sa zdravljem ⁽⁸⁷⁾ u spisima predmeta i odlukama (vidjeti potpoglavlje 3.4.5. u nastavku).

⁽⁸⁵⁾ Primjenjuje se samo ako pravni sustav država članica uključuje pojam „pisane izjave”.

⁽⁸⁶⁾ Primjenjuje se samo ako pravni sustav država članica uključuje pojam pisane „izjave svjedoka”.

⁽⁸⁷⁾ U smislu opisanom u članku 4. Opće uredbe, uključujući posebne kategorije osobnih podataka (osjetljivih podataka) kako je opisano u članku 9. Opće uredbe.

Pojam „povjerljivost dokaza/podataka” u ovom poglavlju odnosi se na poslovne informacije i poslovne tajne ⁽⁸⁸⁾ i druge povjerljive informacije ⁽⁸⁹⁾ (na primjer, informacije o poslovnim partnerima, dobavljačima i kupcima, osjetljive gospodarske informacije kao što su podaci o prometu ili prodaji, istraživanje tržišta ili planirane strategije te poslovni planovi). Osim toga, trebalo bi uzeti u obzir i odgovarajuće nacionalne propise i, ako je to primjenjivo, nacionalnu sudsku praksu kojom se definiraju prethodno navedeni koncepti.

Žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica trebali bi zaštititi povjerljive i osobne podatke stranaka i trećih strana (na primjer, svjedoka), koji se mogu uvrstiti u podnesene dokaze, i koji se zatim mogu pronaći u spisima predmeta ili odlukama. Nadalje, pod uvjetom da je podnesen izričit zahtjev ili obrazložen zahtjev za povjerljivost ili ako žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice po službenoj dužnosti smatra da dokazi sadržavaju osobne podatke povezane sa zdravljem ili osjetljive podatke (vidjeti potpoglavlja 3.4.1.–3.4.5.), trebali bi izuzeti navedene podatke iz objave.

Stranka u postupku trebala bi uvijek obavijestiti žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice da podnosi povjerljive dokaze koji bi trebali biti označeni kao povjerljivi i kao takvi se čuvati. U posebnim okolnostima stranka može zatražiti i povjerljivost dokaza koje je dostavila druga stranka.

Imajući na umu prethodno navedeno, u ovom poglavlju nalaze se neke preporuke o zahtjevu za povjerljivost, njegovu obrazloženju i procjeni, kao i o postupanju s povjerljivim podacima od strane žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica u svojim spisima te pri objavljivanju njihovih odluka. Osim toga, u nastavku su navedene i neke preporuke o anonimizaciji.

3.4.1 Područje primjene zahtjeva za povjerljivost

Za potrebe ovog dokumenta treba razlikovati dvije situacije: i. čuvanje povjerljivih dokaza/podataka u odnosu na treće strane i ii. čuvanje povjerljivih dokaza/podataka u odnosu na drugu stranku u dvostranačkim postupcima.

Svaka stranka uključena u dvostranačke postupke uvijek bi trebala imati pravo na obranu. Stoga bi stranka (ili njezin zastupnik) u pravilu trebala imati pristup svim materijalima, uključujući dokaze, koje je podnijela druga stranka u žalbenom postupku.

Ako jedna od stranaka zatraži da određeni podaci ostanu povjerljivi, trebala bi jasno naznačiti treba li to biti u odnosu na treće strane ili prema drugoj stranci u postupku kako bi žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica mogli poduzeti daljnje odgovarajuće korake po tom pitanju.

Preporuke:

- Stranka bi u svojem podnesku ili zahtjevu za povjerljivost trebala jasno naznačiti trebaju li podneseni dokazi biti povjerljivi u odnosu na treće strane ili i drugu stranku u postupku;
- Ako žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica zaprime dokaze sa zahtjevom za povjerljivost u odnosu na drugu stranku u dvostranačkom postupku, stranku (pošiljatelja) koja zahtijeva potpunu povjerljivost trebalo bi obavijestiti, na primjer u obliku podneska kojim se obavještava o nedostatku, da može birati između:

⁽⁸⁸⁾ U smislu opisanom u članku 2. Direktive (EU) 2016/943 o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja; na temelju članka 39. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (Sporazum TRIPS).

⁽⁸⁹⁾ Može se shvatiti kao informacija koja nije poslovna tajna, ako bi se njezinom objavom značajno nanijela šteta osobi ili poduzeću, a interesi koji bi mogli biti povrijeđeni objavljivanjem trebali bi biti vrijedni zaštite. Inspiracija se može uzeti iz sudske prakse sudova EU-a, na primjer, 12.10.2007., T-474/04, EU:T:2007:306, st. 65.

- (i) prihvaćanja da se ti dokazi otkriju drugoj stranci i/ili njezinu zastupniku, ali zadržavajući njihovu povjerljivost za treće strane; ili
- (ii) podnošenja tih dokaza na način kojim se izbjegava otkrivanje dijelova dokumenta ili podataka koje stranka smatra povjerljivima (na primjer, uređivanjem/zatamnivanjem relevantnih dijelova); ili
- (iii) povlačenjem tih dokaza.

Naposljetku, trebalo bi naglasiti da okolnosti u kojima žalbena tijela ili uredi za intelektualno vlasništvo država članica mogu dopustiti **trećim stranama ili drugim upravnim tijelima/sudovima** pristup povjerljivim dokazima/podacima podnesenima tijekom postupka nisu obuhvaćene područjem primjene Zajedničke prakse CP12.

3.4.2 *Prihvatljivi načini i vrijeme zahtijevanja povjerljivosti*

Općenito se povjerljivost zahtijeva u odnosu na poslovne tajne i druge povjerljive informacije ⁽⁹⁰⁾. Međutim, podaci/informacije koji su već poznati izvan poduzeća, udruženja, skupine itd. i koji su javno dostupni **ne bi se trebali smatrati** poslovnom tajnom ili povjerljivima na neki drugi način.

Ako se želi pozvati na povjerljivost, stranka u postupku mora podnijeti obrazloženi zahtjev zajedno s dokazom koji sadržava povjerljive podatke.

Preporuke:

- Stranka bi trebala navesti da su dokazi povjerljivi ili sadržavaju povjerljive dijelove tijekom njihova podnošenja.
- Stranka bi također trebala opravdati svoje zahtijevanje povjerljivosti (kako je opisano u donjem poglavlju 3.4.3.) tijekom podnošenja dokaza koji bi trebali biti označeni i čuvani kao povjerljivi.
- Zahtjev za povjerljivost ne bi se trebao podnositi u odnosu na podatke koji su već poznati izvan poduzeća, udruženja, skupine itd. i koji su javno dostupni.
- Povjerljive dokaze treba utvrditi jasno navodeći brojeve priloga (koji sadržavaju povjerljive podatke) te navodeći koji se dijelovi dokaza ⁽⁹¹⁾ trebaju čuvati kao povjerljivi i zašto su priloženi dokazi ili njihov dio povjerljivi (kako je opisano u potpoglavlju 3.4.3. u nastavku).
- I u kazalu priloga trebalo bi navesti je li zahtijevana povjerljivost, uz relevantne dokaze (kako je opisano u prethodnom potpoglavlju 3.3.2.1.).
- Sam zahtjev za povjerljivost trebao bi biti ograničen na općenitu prirodu povjerljivih podataka ili informacija ⁽⁹²⁾ i trebao bi biti dostupan strankama koje imaju pravo na pristup spisima predmeta. Stoga ne bi trebao biti označen kao povjerljiv te stranka ili njezin zastupnik ne bi trebali uvrštavati povjerljive podatke u svoj zahtjev za povjerljivost. Međutim, svi njegovi prilozi (dokazi) mogu biti označeni/obilježeni kao povjerljivi i isključeni iz pristupa spisima ili iz objave.

3.4.3 *Kriteriji za procjenu zahtjeva za povjerljivost*

Procjena sadržava li navedeni dokaz poslovne tajne ili druge povjerljive informacije/podatke mora se provesti od slučaja do slučaja, uzimajući u obzir i pravila utvrđena nacionalnim pravom ⁽⁹³⁾. Međutim, tijekom procjene zahtjeva za povjerljivost, žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica trebali bi uzeti u obzir svaki poseban interes ⁽⁹⁴⁾ koji je iznio podnositelj zahtjeva za povjerljivost određenih

⁽⁹⁰⁾ Definirano u uvodu ovog odjeljka Zajedničke prakse (bilješka 88. i 89.).

⁽⁹¹⁾ Nije primjenjivo ako se cijeli dokazi trebaju čuvati kao povjerljivi.

⁽⁹²⁾ Primjer općih informacija o povjerljivim podacima ili informacijama: „Podaci o cjenicima za distributere ili popise klijenata koji su relevantni za trenutačnu poslovnu strategiju/trgovinske odnose”.

⁽⁹³⁾ Vidjeti definiciju pojma „povjerljivost dokaza/podataka” u uvodu ovog odjeljka Zajedničke prakse.

⁽⁹⁴⁾ Trebao bi postojati poseban interes zbog povjerljive prirode dokaza/podataka, na primjer, njegova statusa poslovnih informacija i poslovnih tajni ili bilo kojeg drugog interesa (u čuvanju povjerljivih podataka) koji je priznat pravom EU-a ili nacionalnim pravom ili sudskom praksom.

podataka, uključujući utjecaj koji bi odobravanje ili odbijanje zahtjeva za povjerljivost moglo imati na stranku koja podnosi zahtjev.

Preporuke:

- Stranka bi trebala opravdati svoj zahtjev za povjerljivost – točnije, trebala bi se izričito pozvati na poseban interes za čuvanje povjerljivosti informacija/podataka i taj interes u dovoljnoj mjeri opravdati. Međutim, napominje se da se neke informacije/podaci često smatraju povjerljivima, na primjer cjenici za distributere ili popisi klijenata. Stoga bi se navođenje osjetljivosti i povjerljivosti takvih informacija/podataka trebalo smatrati dostatnim opravdanjem.
- Ako se stranka poziva na poseban interes za čuvanje povjerljivosti određenih informacija/podataka, žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica trebali bi provjeriti je li taj interes dovoljno opravdan.
- Ako se povjerljivost zahtijeva **uz objašnjenje** kojim se opravdava povjerljiva priroda ili status informacija/podataka, treba odobriti zahtjev za povjerljivost.
- Ako se povjerljivost zahtijeva **bez obrazloženja** ili naznaka posebnog interesa ili bez pokušaja opravdavanja povjerljive prirode ili statusa informacija/podataka, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice može ukazati na nedostatak. Ako nedostatak nije ispravljen, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice trebalo bi ukinuti oznaku povjerljivosti ako je odluka konačna bez daljnjeg priopćenja.
- Ako se povjerljivost zahtijeva **uz obrazloženje koje je nedostavno** za opravdanje povjerljive prirode ili statusa informacija/podataka, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice trebali bi ukazati na nedostatke. Ako nedostatak nije ispravljen, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice trebalo bi ukinuti oznaku povjerljivosti ako je odluka konačna bez daljnjeg priopćenja. Ako je nedostatak ispravljen, potrebno je odobriti zahtjev za povjerljivost.

3.4.4 Postupanje s povjerljivim podacima u spisima i odlukama

Općenito, preporučuje se da odluke žalbenih tijela i ureda za intelektualno vlasništvo država članica budu dostupne (izvan interneta/na internetu) za informiranje i savjetovanje šire javnosti te u interesu transparentnosti i predvidljivosti. Međutim, neki dijelovi odluka mogu se izuzeti od objave zbog povjerljivosti.

Nadalje, povjerljive podatke trebalo bi označiti i kao takve čuvati u spisima. Stoga se to može osigurati primjenom posebnih sredstava.

Postoji nekoliko sredstava koje žalbena tijela i uredi za intelektualno vlasništvo država članica mogu koristiti za zaštitu povjerljivosti podataka.

Budući da neka žalbena tijela ili uredi za intelektualno vlasništvo država članica ne objavljuju svoje odluke ili dokaze na internetu, preporuke u nastavku trebale bi se koristiti samo u primjenjivim slučajevima.

Preporuke:

Preporučuje se da u slučaju:

Poslovnih informacija i poslovnih tajni te ostalih povjerljivih informacija

(a) U spisima (na internetu i izvan interneta)

- te bi dokumente trebalo izuzeti od pristupa spisima na internetu samo na izričit zahtjev (vidjeti potpoglavlje 3.4.2.–3.4.3.) koji je podnijela stranka;
- trebalo bi onemogućiti internetski pristup svim dokazima koji su označeni kao povjerljivi bez

- ispitivanja sadrže li oni doista povjerljive podatke;
  - ako je to primjenjivo, kad treća strana zatraži pristup dokazima koji nisu dostupni putem interneta, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice razmotrit će taj zahtjev na pojedinačnoj osnovi u skladu sa svojom praksom ili relevantnim pravnim odredbama.
- (b) U odlukama (na internetu i izvan interneta)
- U slučaju zahtjeva za povjerljivost, podatke bi trebalo općenito opisati tako da ne sadržavaju poslovne informacije i poslovne tajne ili druge povjerljive informacije.
  - Ako odluka nužno sadržava poslovne informacije i poslovne tajne ili druge povjerljive informacije, povjerljive podatke trebalo bi izuzeti od objave prikrivanjem odgovarajućih dijelova. Potrebno je zadržati dvije različite verzije odluke: cjelovitu verziju za obavještanje stranaka (koja je povjerljiva) i redigiranu verziju za objavu.

Mirno rješavanje sporova

- Svi dokazi koji se odnose na prijateljsku nagodbu tijekom prigovora, opoziva, proglašenja žiga ništavim, žalbenog postupka ili posredovanja trebali bi se smatrati povjerljivima i u načelu nisu otvoreni za pristup ili objavu spisa na internetu.

3.4.5 Postupanje s osobnim podacima, zdravstvenim osobnim podacima i osjetljivim podacima u spisima i odlukama (anonimizacija)

Na primjer, sljedeće informacije mogu se anonimizirati, u skladu s primjenjivim pravom, u odlukama ili presudama žalbenog tijela ili ureda za intelektualno vlasništvo države članice: ime i identifikacijski broj fizičkih osoba.

Preporuke:

I. Osobni podaci:

a) U spisima (na internetu i izvan interneta)

- te bi dokumente trebalo izuzeti od internetskog pristupa spisima samo na izričit zahtjev koji je podnijela stranka;
- ako je to primjenjivo, kad treća strana zatraži pristup dokazima koji nisu dostupni putem interneta, žalbeno tijelo ili ured za intelektualno vlasništvo države članice razmatraju taj zahtjev na pojedinačnoj osnovi u skladu sa svojom praksom ili relevantnim pravnim odredbama.

b) U odlukama (na internetu i izvan interneta)

- Svaka stranka u postupku može zatražiti brisanje svih osobnih podataka uključenih u odluku. Stoga oni mogu biti izuzeti od objavljivanja.

II. Osobni podaci povezani sa zdravljem i osjetljivi podaci⁽⁹⁵⁾

a) U spisima (na internetu i izvan interneta)

- Žalbeno tijelo ili uredi za intelektualno vlasništvo država članica trebali bi po službenoj dužnosti ispitati sadržavaju li dokazi osobne podatke povezane sa zdravljem ili osjetljive podatke te bi ih, ako je to slučaj, trebalo izuzeti od pristupa spisima na internetu. Stoga bi te podatke trebalo izuzeti od pristupa spisima na internetu čak i bez posebnog zahtjeva.

b) U odlukama (na internetu i izvan njega)

- Osobne podatke i osjetljive podatke povezane sa zdravljem trebalo bi izuzeti od objave zatamnivanjem odgovarajućih dijelova. Potrebno je zadržati dvije različite verzije odluke: cjelovitu verziju za obavještanje stranaka (koja je povjerljiva) i redigiranu verziju za objavu.

⁽⁹⁵⁾ Kako je opisano u članku 9. OUZP-a.

4 PRILOG 1.

PREDLOŽAK

Odluka na koju se odnosi žalba/broj spisa:..... (molimo navesti)
Prilozi sadržavaju elemente u boji: DA/NE (samo u slučaju podnošenja telefaksom)

KAZALO PRILOGA

**Dokumenti i dokazi podneseni fizički, elektronički,
s pomoću nosača podataka ili telefaksom**

Prilog br.	Kratak opis priloga ⁽¹⁾	Broj stranica ⁽²⁾	Broj stranice u podnesku na kojoj se spominje dokaz	Zahtjevi za povjerljivost ⁽³⁾	Neobvezno Na koje se posebne dijelove dokumenta (dokaza) stranka koja podnosi zahtjev poziva u prilog svojim argumentima
1.	Dopis g. Greena gđi Smith od 10.12.2017.	3	str. 2.	Da	
2.	25 faktura, od siječnja 2017. do lipnja 2018., NewCo Ltd	60	str. 7.		
3.	40 faktura, od siječnja 2016. do lipnja 2018., ABC Ltd	50	str. 15.–16.		
4.	Pisana izjava gđe Green, glavne direktorice društva NewCo Ltd od 24.8.2018.	1	str. 17.–18.	Da	
5.	Članak koji je dr. Blue objavio 12.12.2017. u časopisu GO, br. 4/2017: „Confusing brand X with Y”, u kojem se razmatra inherentna razlikovnost žiga X	23	str. 30.		str. 12.
6.	Ispis mrežne stranice www.webpage1.com dana 1.1.2019.	5	str.41.		
7.	Videozapis koji prikazuje (točno vrijeme: 00:07:42) uporabu žiga EU „X” br. 123 456 789 na <i>Izložbi potrošačkih proizvoda 2018.</i> (datoteka vid1.mp4 podnesena na USB uređaju)	Nije dostupno	str. 45.		00:07:42

⁽¹⁾ Kratak opis priloga kako bi čitatelj točno razumio o kojoj je vrsti dokumenta ili dokaza riječ. Na primjer, naslov ili predmet dokumenta ili dokaza, odnosno „pismo”, „ugovor o licenciji žiga X”, „izvadak”, njegov datum, ime autora, primatelja, strana itd.

⁽²⁾ Također, svaki bi prilog, ako je to moguće, trebalo numerirati.

⁽³⁾ Ako je podnesen zahtjev za povjerljivost i taj dokaz treba označiti kao povjerljiv i kao takav čuvati, navedite: DA. Ako nije: ostavite prazninu. Obrazloženje zahtjeva za povjerljivost trebalo bi dati tijekom podnošenja povjerljivih podataka.